

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

14. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-1 (14. Jātakapāṭi-1)

15. Το βιβλίο των είκοσι (15. Vīsatinipāto)

[Ja 497-510, PTS 4.380-4.496]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

14. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-1

15. Το βιβλίο των είκοσι

497. Η τζάτακα του Ματάνγκα (1)

- 1.** Από πού έρχεσαι, κακοντυμένε, ταπεινέ σαν φάντασμα της σκόνης;
Κουρέλι από τα σκουπίδια φορώντας στον λαιμό, ποιος, κύριε, είσαι εσύ,
ανάξιος προσφορών;
- 2.** Αυτή η τροφή σου είναι ετοιμασμένη, ένδοξε, αυτή τρώγεται, καταναλώνεται
και πίνεται·
Εσύ με γνωρίζεις ότι ζω από αυτά που δίνουν άλλοι, ας λάβει προσφερόμενη
τροφή ο σαπάκα στεκόμενος.
- 3.** Αυτή η τροφή μου είναι ετοιμασμένη για τους βραχμάνους, για το δικό μου
όφελος είναι αυτό που πιστεύω·
Φύγε από εδώ, γιατί στέκεσαι εδώ; Όμοιοι με μένα δεν δίνουν σε σένα,
ταπεινέ.
- 4.** Σε στεριά και σε κοιλάδα σπέρνουν σπόρο, και σε αρδευόμενο χωράφι,
προσδοκώντας καρπό·
με αυτή την πίστη δίνε δωρεά, ίσως να επιτύχεις με τους άξιους προσφορών.
- 5.** Τα χωράφια μου είναι γνωστά στον κόσμο, στα οποία εγώ εδραιώνω τους
σπόρους·
Όσοι βραχμάνοι είναι προικισμένοι με καταγωγή και ύμνους, αυτά εδώ τα
χωράφια είναι ευπρεπή.
- 6.** Η ματαιότητα για τη γέννηση και η υπεροψία, η απληστία και το μίσος και η
ματαιότητα και η αυταπάτη·
αυτά τα ελαττώματα σε όσους υπάρχουν όλα, αυτά εδώ τα πεδία είναι ανάξια.
- 7.** Η ματαιότητα για τη γέννηση και η υπεροψία, η απληστία και το μίσος και η
ματαιότητα και η αυταπάτη·
αυτά τα ελαττώματα σε όσους δεν υπάρχουν όλα, αυτά εδώ τα πεδία είναι
ευπρεπή.
- 8.** Πού πήγαν εδώ οι Ουπατζότι και ο μέντορας ή ο Γκαντακούτσι;
Αφού δώσετε σε τούτον ραβδί και χτύπημα, πιάνοντάς τον από τον λαιμό
διώξτε τον ευτελή.
- 9.** Το όρος με νύχι σκάβεις, σίδερο με δόντια μασάς·
φωτιά να καταπιείς αγωνίζεσαι, αυτός που τον σοφό υβρίζεις.
- 10.** Αφού είπε αυτό ο Μάτανγκα, ο σοφός με σταθερή προσπάθεια·

έφυγε στον αέρα, ενώ οι βραχμάνοι κοιτούσαν.

- 11.** Το κεφάλι γυρισμένο προς τα πίσω, τεντώνει το χέρι ανίκανο για δράση·
Τα μάτια λευκά όπως ενός νεκρού, ποιος έκανε έτσι αυτόν τον γιο μου;
- 12.** Εδώ ήλθε ένας ασκητής κακοντυμένος, ταπεινός σαν φάντασμα της σκόνης·
Κουρέλι από τα σκουπίδια φορώντας στον λαιμό, αυτός έκανε έτσι αυτόν τον γιο σου.
- 13.** Προς ποια κατεύθυνση πήγε ο ευρείας σοφίας, πείτε μου νεαροί αυτό το νόημα·
Αφού πάμε σε αυτόν ας επανορθώσουμε το σφάλμα, ίσως να αποκτήσουμε τη ζωή του γιου.
- 14.** Στον αιθέρα πήγε ο ευρείας σοφίας, σαν τη σελήνη της δεκάτης πέμπτης στο μονοπάτι του ουρανού·
Και επίσης αυτός προς την ανατολική κατεύθυνση πήγε, ο αφοσιωμένος στην αλήθεια σοφός με ωραία εμφάνιση.
- 15.** Το κεφάλι γυρισμένο προς τα πίσω, τεντώνει το χέρι ανίκανο για δράση·
Τα μάτια λευκά όπως ενός νεκρού, ποιος έκανε έτσι αυτόν τον γιο μου;
- 16.** Οι δαίμονες πράγματι υπάρχουν με μεγάλη επιρροή, οι σοφοί με όμορφη μορφή έχουν έρθει·
Αυτοί αφού κατανόησαν τον κακόβουλο νου, τον οργισμένο, οι δαίμονες έτσι έκαναν τον γιο σου.
- 17.** Οι δαίμονες έκαναν έτσι τον γιο μου, εσύ ο ίδιος μη θυμώσεις μαζί μου, ασκούμενε στην άγια ζωή·
Στα πόδια σου ακριβώς ως καταφύγιο έχω έρθει, ακολουθώντας τη λύπη για τον γιο, μοναχέ.
- 18.** Ακριβώς τότε και τώρα σε μένα, νοητική διαφθορά δεν υπάρχει καμία·
Ο γιος σου όμως μεθυσμένος από τη ματαιότητα των Βεδών, το νόημα δεν γνωρίζει αφού μελέτησε τις Βέδες.
- 19.** Σίγουρα πράγματι, μοναχέ, σε μια στιγμή, η αντίληψη ενός ανθρώπου συγχέεται·
Ένα παράπτωμα συγχώρεσε, ευρείας σοφίας, οι σοφοί δεν έχουν δύναμη την οργή.
- 20.** Και αυτή η προσφερόμενη τροφή μου στεκόμενη, ας φάει ο Μαντάμπυα σου χωρίς σοφία·
και οι δαίμονες να μην τον παρενοχλούσαν, και ο γιος σου θα είναι αυτός υγιής.
- 21.** Μαντάμπυα, είσαι ανόητος με περιορισμένη σοφία, εσύ που είσαι άπειρος στα πεδία αξιέπαινων πράξεων·
Σε αυτούς με μεγάλες διαφθορές δίνεις δωρεά, σε αυτούς με μολυσμένες πράξεις, στους ασυγκράτητους.

- 22.** Πλεγμένα μαλλιά και κόμες και δέρματα αντιλόπης ντυμένοι, πρόσωπο σαν παλιό πηγάδι καλυμμένο με τρίχες·
Δείτε αυτή τη γενιά με άσχημη εμφάνιση, τα πλεγμένα μαλλιά και το δέρμα αντιλόπης δεν προστατεύουν αυτόν που στερείται σοφίας.
- 23.** Αυτών στους οποίους η λαγνεία και το μίσος, και η άγνοια έχουν εξαλειφθεί·
Αυτοί που έχουν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, οι Άξιοι, σε αυτούς το δοσμένο έχει μεγάλο καρπό».

Η τζάτακα του Ματάνγκα, πρώτη.

498. Η τζάτακα του Τσιττασαμπούτα (2)

- 24.** Όλες οι καλές πράξεις των ανθρώπων είναι καρποφόρες, καμία πράξη δεν είναι μάταιη·
Βλέπω τον Σαμπχούτα με μεγάλη δύναμη, που έφτασε στον καρπό της αξιέπαινης πράξης μέσω των δικών του πράξεων.
- 25.** Όλες οι καλές πράξεις των ανθρώπων είναι καρποφόρες, καμία πράξη δεν είναι μάταιη·
Μήπως και του Τσίττα έτσι ακριβώς, ο νους του είναι ευημερών όπως ακριβώς ο δικός μου;
- 26.** Όλες οι καλές πράξεις των ανθρώπων είναι καρποφόρες, καμία πράξη δεν είναι μάταιη·
γνώριζε ότι έτσι ακριβώς και η συνείδηση, μεγαλειότατε, ο νους του είναι ευημερών όπως ακριβώς ο δικός σου.
- 27.** Μήπως ο κύριος Τσίττα το άκουσε από κάποιον άλλο, ή μήπως κάποιος σου το είπε αυτό;
Η στροφή είναι καλά τραγουδημένη, δεν υπάρχει αβεβαιότητα σε μένα, σου δίνω εκατό εκλεκτά χωριά.
- 28.** Ούτε εγώ ο Τσίττα το άκουσα από κάποιον άλλο, αλλά ένας σοφός μου είπε αυτό το νόημα·
«Αφού πας στον βασιλιά απάγγελέ του τον στίχο, ίσως ευχαριστημένος να σου δώσει μια ευχή».
- 29.** Ας ζέψουν πράγματι τα βασιλικά άρματα, καλοφτιαγμένα με ποικίλα ραψίματα·
Δέστε τη σέλα στους ελέφαντες, περάστε τους το περιλαίμιο.
- 30.** Ας χτυπήσουν τύμπανα, μουντίνγκα και κόχλες, και ας ζέψουν τα γρήγορα οχήματα·
σήμερα κιόλας εγώ θα πάω σε εκείνο το ερημητήριο, όπου ακριβώς θα δω τον σοφό καθισμένο.
- 31.** Τι καλή τύχη πράγματι ήταν για μένα, η στροφή καλά τραγουδημένη στη μέση της συνέλευσης·

Έτσι εγώ τον σοφό προικισμένο με ηθική, αφού είδα ικανοποιημένος χαρούμενος είμαι.

- 32.** Κάθισμα, νερό, λάδι για τα πόδια, ας δεχθεί ο αξιότιμος από εμάς·
Σε ρωτάμε για τη φιλοξενία, ας δεχθεί ο αξιότιμος τη φιλοξενία μας.
- 33.** Ας σου φτιάξουν ευχάριστο δημόσιο ξενώνα, να σε περιποιούνται ομάδες γυναικών·
Δώσε άδεια για βοήθεια, και οι δύο ας ασκούμε την κυριαρχία.
- 34.** Αφού είδα τον καρπό της κακής συμπεριφοράς, βασιλιά, και επίσης το μεγάλο επακόλουθο της καλά εκτελεσμένης πράξης·
τον εαυτό μου θα συγκρατήσω, δεν επιθυμώ γιο, ζώα ή πλούτη.
- 35.** Αυτές οι δέκα δεκαετίες ετών, η ζωή των θνητών εδώ·
χωρίς να φτάσει καν αυτό το όριο, σαν κομμένο καλάμι ξεραίνεται.
- 36.** Εκεί ποια απόλαυση, ποιο παιχνίδι, ποια τέρψη, ποια αναζήτηση πλούτου;
Τι μου χρειάζονται οι γιοι και οι σύζυγοι, βασιλιά, απελευθερώθηκα από τα δεσμά.
- 37.** Εγώ λοιπόν έτσι κατανοώ, ο θάνατος δεν με αμελεί·
Για αυτόν που έχει καταληφθεί από τον θάνατο, ποια τέρψη, ποια αναζήτηση πλούτου;
- 38.** Η γέννηση των ανθρώπων είναι κατώτατη, ω άρχοντα των ανθρώπων, η μήτρα του παρία είναι η χειρότερη μεταξύ των δίποδων·
από τις δικές μας πράξεις, τις πολύ κακόβουλες, ζήσαμε στη μήτρα παρία στο παρελθόν.
- 39.** Παρίες ήμασταν στους Αβάντι, ελάφια κοντά στη Νεραντζαρά·
Γεράκια στην όχθη της Ναμμαντά, σήμερα βραχμάνος και πολεμιστής.
- 40.** Η ζωή οδηγείται προς το τέλος, σύντομη η διάρκειά της, για αυτόν που οδηγήθηκε στο γήρας δεν υπάρχει προστασία·
Κάνε, Παντσάλα, αυτό το λόγο μου, μην κάνεις πράξεις με επώδυνες συνέπειες.
- 41.** Η ζωή οδηγείται προς το τέλος, σύντομη η διάρκειά της, για αυτόν που οδηγήθηκε στο γήρας δεν υπάρχει προστασία·
Κάνε, Παντσάλα, αυτό το λόγο μου, μην κάνεις πράξεις με επώδυνα αποτελέσματα.
- 42.** Η ζωή οδηγείται προς το τέλος, σύντομη η διάρκειά της, για αυτόν που οδηγήθηκε στο γήρας δεν υπάρχει προστασία·
Κάνε, Παντσάλα, αυτό το λόγο μου, μην κάνεις πράξεις καλυμμένες με τη σκόνη των μολύνσεων.
- 43.** Η ζωή οδηγείται προς το τέλος, σύντομη η διάρκειά της, το γήρας καταστρέφει την ομορφιά του ανθρώπου που γερνά·

Κάνε, Παντσάλα, αυτό το λόγο μου, μην κάνεις πράξη για επαναγέννηση στην κόλαση.

- 44.** Σίγουρα αληθινά είναι αυτά τα λόγια σου, όπως εσύ, σοφέ, μιλάς, έτσι είναι· Και οι ηδονές μου είναι όχι λίγες, αυτές είναι δύσκολο να εγκαταλειφθούν από κάποιον σαν εμένα, μοναχέ.
- 45.** Όπως ελέφαντας βυθισμένος στη μέση της λάσπης, βλέποντας τη στεριά δεν κατορθώνει να πάει· Έτσι εγώ βυθισμένος στη λάσπη της ηδονής, δεν ακολουθώ την οδό του μοναχού.
- 46.** Όπως ακριβώς η μητέρα και ο πατέρας το παιδί, καθοδηγούν ώστε να είναι ευτυχισμένο· έτσι κι εμένα εσύ καθοδήγησε, σεβάσμιε κύριε, ώστε για πολύ καιρό πεθαίνοντας να είμαι ευτυχισμένος.
- 47.** Αν εσύ δεν τολμάς, άρχοντα των ανθρώπων, αυτές τις ανθρώπινες ηδονές να εγκαταλείψεις· δίκαιο φόρο καθιέρωσε, βασιλιά, άδικη πράξη ας μην υπάρχει στο βασίλειό σου.
- 48.** Αγγελιαφόροι ας τρέξουν στις τέσσερις κατευθύνσεις, προσκαλώντας ασκητές και βραχμάνους· Αυτούς με τροφή και ρόφημα υπηρέτησε, με ρούχα και με κατάλυμα ως αναγκαία είδη.
- 49.** Με τροφή και ρόφημα με γαλήνια συνείδηση, ικανοποίησε ασκητές και βραχμάνους· αφού δώσεις και απολαύσεις σύμφωνα με τη δύναμή σου, ακατηγόρητος πήγαινε στον ουράνιο τόπο.
- 50.** Και αν η ματαιότητα σε νικήσει, βασιλιά, ενώ περιποιείσαι από ομάδες γυναικών· αυτόν τον ίδιο στίχο να έχεις στον νου, και να τον απαγγείλεις στη μέση της συνέλευσης.
- 51.** Το πλάσμα που κοιμόταν στο ύπαιθρο, θηλασμένο από αυτήν που πήγαινε στο δάσος· περιτριγυρισμένο από σκυλιά, αυτό σήμερα βασιλιάς αποκαλείται.

Η τζάτακα του Τσιττασαμπούτα, δεύτερη.

499. Η τζάτακα του Σίβι (3)

- 52.** Μακριά μη βλέποντας, πρεσβύτερε, ήρθα να ζητήσω μάτι· με ένα μάτι θα είμαστε, δώσε μου το μάτι, σε παρακαλώ.
- 53.** Από ποιον διδαγμένος ήρθες εδώ, επαίτη, να ζητήσεις τα μάτια;

Πολύ δύσκολο να εγκαταλειφθεί ζητάς, το κεφάλι, που λένε ότι τα μάτια είναι δύσκολο να εγκαταλειφθούν από άνθρωπο.

- 54.** Αυτόν που αποκαλούν Σουτζαμπατί μεταξύ των θεών, Μαγκαβάν τον αποκαλούν στον κόσμο των ανθρώπων·
Διδαγμένος από αυτόν ήρθα εδώ, επαίτης να ζητήσω τα μάτια.
- 55.** Σε αυτόν που ζητά από μένα το ανυπέρβλητο αίτημα, δώσε τα μάτια σου, αφού σου ζητήθηκε·
δώσε μου τα ανυπέρβλητα μάτια, που λένε ότι είναι δύσκολο να εγκαταλειφθούν από άνθρωπο.
- 56.** Για όποιον σκοπό ήρθες, όποιο όφελος επιθυμούσες·
αυτοί οι λογισμοί σου ας εκπληρωθούν, απόκτησε τα μάτια, βραχμάνε.
- 57.** Ένα σε σένα που παρακαλείς, και τα δύο δίνω εγώ·
Αυτός ο οφθαλμοφόρος πήγαινε ενώ ο κόσμος παρακολουθεί, ό,τι εύχεσαι εσύ αυτό ας εκπληρωθεί.
- 58.** Μη μας δώσεις, θεέ, το μάτι, μη μας όλους εγκαταλείψεις·
Πλούτο δώσε, μεγάλε βασιλιά, μαργαριτάρια και βηρύλλια πολλά.
- 59.** Ζεμένα άρματα δώσε, θεέ, με ευγενή άλογα στολισμένα·
Ελέφαντες δώσε, μεγάλε βασιλιά, ντυμένους με χρυσούφαντα υφάσματα.
- 60.** Όπως εκείνον οι Σίβι όλοι, με ζεύγη και με άρματα πάντα·
θα περικύκλωναν από παντού, έτσι δώσε, ταύρε των αρματηλατών.
- 61.** Αυτός που πράγματι αφού είπε «θα δώσω», κάνει τον νου του στο να μη δώσει·
Αυτός τη θηλιά που έπεσε στο έδαφος, στον λαιμό του την περνάει.
- 62.** Αυτός που πράγματι αφού είπε «θα δώσω», κάνει τον νου του στο να μη δώσει·
γίνεται χειρότερος από τον κακό, έχοντας φτάσει στην κατοικία του Γιάμα.
- 63.** Ό,τι ζητάει κανείς, αυτό ας δώσει· ό,τι δεν ζητάει, αυτό ας μη δώσει·
Έτσι εγώ ακριβώς εκείνο θα δώσω, που μου ζητάει ο βραχμάνος.
- 64.** Ζωή άραγε, ομορφιά άραγε, ευτυχία ή δύναμη άραγε, τι επιθυμώντας άραγε,
ω άρχοντα των ανθρώπων, έδωσες;
Πώς είναι δυνατόν ο ανυπέρβλητος βασιλιάς των Σίβι, να έδινε τα μάτια του για χάρη του μεταθανάτιου κόσμου;
- 65.** Δεν δίνω εγώ αυτό για χάρη της φήμης, ούτε γιο ποθώ ούτε πλούτη ούτε βασίλειο·
αλλά η Διδασκαλία των αγαθών ακολουθήθηκε από παλιά, έτσι ακριβώς στη δωρεά χαίρεται ο νους μου.
- 66.** Σύντροφος και φίλος μου είσαι, Σιβίκα, καλά εκπαιδευμένος· καλώς κάνε τα

λόγια μου·

αφού βγάλεις τα μάτια μου που ψάχνω, στα χέρια τοποθέτησέ τα του
ζητιάνου.

- 67.** Παρακινημένος από τον βασιλιά των Σίβι, ο Σίβικα υπάκουσε στα λόγια·
αφού έβγαλε τα μάτια του βασιλιά, τα πρόσφερε στον βραχμάνο·
ο βραχμάνος απέκτησε μάτια, ο βασιλιάς τυφλός κάθισε.
- 68.** Τότε αυτός μετά από μερικές ημέρες, όταν τα μάτια είχαν επουλωθεί·
ο βασιλιάς απευθύνθηκε στον αμαξηλάτη, αυτός που αυξάνει το βασίλειο των
Σιβί.
- 69.** Ζέψε, αμαξηλάτη, το όχημα, και όταν είναι έτοιμο ανάφερε το·
ας πάμε στον κήπο, και στα δάση με τις λίμνες λωτών.
- 70.** Και αυτός στην όχθη της λιμνούλας, κάθισε με διασταυρωμένα πόδια·
Σε αυτόν ο Σάκκα εμφανίστηκε, ο βασιλιάς των θεών, ο σύζυγος της Σουτζά.
- 71.** Είμαι ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, ήρθα κοντά σου·
Διάλεξε μια ευχή, βασιλιά σοφέ, ό,τι επιθυμείς στον νου σου.
- 72.** Αφθονος ο πλούτος μου, Σάκκα, η δύναμη και το θησαυροφυλάκιο ασήμαντα·
σε μένα τον τυφλό που είμαι τώρα, μόνο ο θάνατος αρέσει.
- 73.** Όποιες αλήθειες, άρχοντα των διπόδων, αυτές απάγγειλε, πολεμιστή·
σε εσένα που λες την αλήθεια, πάλι η όραση θα έρθει.
- 74.** Αυτοί που έρχονται να με ζητήσουν, διαφορετικών σογιών επαίτες·
κι αυτός που με ζητάει εκεί, κι αυτός είναι αγαπητός στον νου μου·
με αυτή την αληθινή ομιλία, μάτι σε μένα ας εγερθεί.
- 75.** Αυτό που ήρθε να μου ζητήσει, «δώσε μου τα μάτια», ο βραχμάνος·
Σε αυτόν έδωσα τα μάτια, στον βραχμάνο που ζητούσε.
- 76.** Περισσότερη χαρά με κατέλαβε, και ευαρέσκεια όχι λίγη·
με αυτή την αληθινή ομιλία, δεύτερο σε μένα ας εγερθεί.
- 77.** Δικαίως ειπώθηκαν οι στίχοι, αυξητή του βασιλείου των Σιβί·
Αυτά τα μάτια σου, τα θεϊκά, φαίνονται.
- 78.** Πέρα από τοίχο, πέρα από βράχο, υπερβαίνοντας το βουνό·
εκατό γιότζανα ολόγυρα, ας βιώσουν αυτά την ενόραση.
- 79.** Ποιος εδώ περιουσία δεν θα έδινε όταν του ζητηθεί, ακόμα και το πιο
εξαίρετο και αγαπημένο του εαυτού του;
Αυτό, σας παρακαλώ, όλοι Σίβι που έχετε συγκεντρωθεί, τα θεϊκά μάτια μου
σήμερα δείτε.
- 80.** Πέρα από τοίχο, πέρα από βράχο, υπερβαίνοντας το βουνό·
εκατό γιότζανα ολόγυρα, βιώνουν την ενόραση μου.

- 81.** Δεν υπάρχει τίποτα ανώτερο από τη γενναιοδωρία, για τους θνητούς εδώ στη ζωή.
Αφού έδωσα το ανθρώπινο μάτι, αποκτήθηκε από μένα μη-ανθρώπινο μάτι.
- 82.** Έχοντας δει και αυτό, Σίβι, δώστε δωρεές και απολαύστε·
αφού δώσετε και απολαύσετε σύμφωνα με τη δύναμή σας, ακατηγόρητοι
πηγαίνετε στον ουράνιο τόπο».

Η τζάτακα του Σίβι, τρίτη.

500. Η τζάτακα του Σιρίμαντα (4)

- 83.** Αυτόν που έχει σοφία αλλά στερείται λαμπρότητας, ή ακόμα και τον ένδοξο που στερείται σοφίας·
Σε ρωτώ εσένα Σενάκα αυτό το θέμα, ποιος εδώ είναι καλύτερος λένε οι επιδέξιοι;
- 84.** Σοφοί και αδαείς πράγματι, ω άρχοντα των ανθρώπων, και αυτοί με τέχνες και αυτοί χωρίς τέχνες·
ακόμα και αυτοί με καλή καταγωγή σε αυτόν χωρίς καταγωγή, οι ένδοξοι γίνονται υπηρέτες·

βλέποντας και αυτό εγώ λέω, ο σοφός κατώτερος είναι καλύτερος από τον ένδοξο.
- 85.** Εσένα επίσης ρωτώ, ανυπέρβλητης σοφίας, Μαχοσάντα, που βλέπεις ολόκληρη τη Διδασκαλία·
τον αδαή με φήμη ή τον σοφό με λίγα υπάρχοντα, ποιος εδώ είναι καλύτερος λένε οι επιδέξιοι;
- 86.** Κακές πράξεις κάνει ο αδαής, φανταζόμενος «μόνο αυτό είναι καλύτερο»·
βλέποντας αυτόν τον κόσμο, μη βλέποντας τον μεταθανάτιο κόσμο, ο αδαής και στις δύο περιπτώσεις αναζητά τον δρόμο της απώλειας·
βλέποντας και αυτό εγώ λέω, ο σοφός είναι καλύτερος, όχι ο αδαής με φήμη.
- 87.** Ούτε η τέχνη αυτή παρέχει πλούτο, ούτε οι συγγενείς ούτε η σωματική ομορφιά·
δες το φίδι που βγαίνει σαλιαρίζοντας να ευημερεί στην ευτυχία, η τύχη πράγματι το ευνοεί, τον βοσκό αγελάδων·
βλέποντας και αυτό εγώ λέω, ο σοφός κατώτερος είναι καλύτερος από τον ένδοξο.
- 88.** Αποκτώντας ευτυχία μεθά ο χωρίς σοφία, και πληττόμενος από δυστυχία περιπίπτει σε αυταπάτη·
πληττόμενος από επισυμβαίνουσα δυστυχία και ευτυχία, τρέμει σαν ψάρι στη ζέστη·
βλέποντας και αυτό εγώ λέω, ο σοφός είναι καλύτερος, όχι ο αδαής με φήμη.
- 89.** Όπως δέντρο με γλυκούς καρπούς στο δάσος, από παντού συγκεντρώνονται τα πτηνά·

έτσι κι αυτόν τον πλούσιο με περιουσία και απολαύσεις, πολύς κόσμος συναναστρέφεται για χάρη του οφέλους· βλέποντας και αυτό εγώ λέω, ο σοφός κατώτερος είναι καλύτερος από τον ένδοξο.

- 90.** Δεν είναι καλός ο δυνατός αδαής, με βιαιότητα βρίσκει πλούτο· αυτόν τον άφρονα που κλαίει, τον σέρνουν στην κόλαση σφόδρα· βλέποντας και αυτό εγώ λέω, ο σοφός είναι καλύτερος, όχι ο αδαής με φήμη.
- 91.** Όποια ποτάμια κι αν ρέουν στον Γάγγη, όλα αυτά εγκαταλείπουν το όνομα και το σόι· Ο Γάγγης προχωρώντας προς τον ωκεανό, δεν φαίνεται η υπερφυσική δύναμη ούτε του σοφού στον κόσμο· βλέποντας και αυτό εγώ λέω, ο σοφός κατώτερος είναι καλύτερος από τον ένδοξο.
- 92.** Σε αυτόν τον μεγάλο ωκεανό ρέουν τα ποτάμια, πάντοτε, αναρίθμητα· Αυτή η θάλασσα με την πάντα υψηλή ορμή, ο μεγάλος ωκεανός δεν υπερβαίνει την ακτή.
- 93.** Έτσι κι οι φλυαρίες του αδαή, η τύχη δεν υπερβαίνει ποτέ τη σοφία· βλέποντας και αυτό εγώ λέω, ο σοφός είναι καλύτερος, όχι ο αδαής με φήμη.
- 94.** Ακόμη κι αν ο ασυγκράτητος μιλά για το καλό των άλλων, ο ένδοξος που έχει φτάσει σε συμφωνία· σε αυτόν ακριβώς αυτό προσκολλάται ανάμεσα στους συγγενείς, η τύχη πράγματι τον κάνει να ενεργεί, όχι η σοφία· βλέποντας και αυτό εγώ λέω, ο σοφός κατώτερος είναι καλύτερος από τον ένδοξο.
- 95.** Για χάρη άλλου ή ακόμα και του εαυτού του, ο αδαής λέει ψέματα χωρίς σοφία· Αυτός γίνεται κατηγορημένος στη μέση της συνέλευσης, και αργότερα αυτός πηγαίνει σε κακό προορισμό· βλέποντας και αυτό εγώ λέω, ο σοφός είναι καλύτερος, όχι ο αδαής με φήμη.
- 96.** Ακόμη κι αν μιλά για όφελος ο ευρείας σοφίας, χωρίς περιουσία, χωρίς πλούτο, φτωχός· σε αυτόν αυτό δεν προσκολλάται ανάμεσα στους συγγενείς, και τύχη για τον σοφό δεν υπάρχει· βλέποντας και αυτό εγώ λέω, ο σοφός κατώτερος είναι καλύτερος από τον ένδοξο.
- 97.** Για χάρη άλλου ή ακόμα και του εαυτού του, δεν λέει ψέματα ο ευρείας σοφίας· Αυτός χαίρει ευσέβειας στη μέση της συνέλευσης, και αργότερα αυτός πηγαίνει σε καλό προορισμό· βλέποντας και αυτό εγώ λέω, ο σοφός είναι καλύτερος, όχι ο αδαής με φήμη.

- 98.** Ελέφαντες, βόδια και άλογα και σκουλαρίκια με πολύτιμους λίθους, και γυναίκες γεννημένες σε πλούσιες οικογένειες· όλα αυτά γίνονται απολαύσεις, του πλούσιου ατόμου οι φτωχοί· βλέποντας και αυτό εγώ λέω, ο σοφός κατώτερος είναι καλύτερος από τον ένδοξο.
- 99.** Αυτόν που δεν έχει τακτοποιήσει τις υποθέσεις του, τον αδαή, τον άφρονα σύμβουλο· η τύχη εγκαταλείπει τον άφρονα, όπως το φίδι το φθαρμένο δέρμα· βλέποντας και αυτό εγώ λέω, ο σοφός είναι καλύτερος, όχι ο αδαής με φήμη.
- 100.** Πέντε σοφοί εμείς, σεβάσμιε, όλοι με ενωμένες παλάμες παριστάμενοι· Εσύ υπερβαίνοντάς μας είσαι ο κύριος, όπως ο Σάκκα, ο άρχοντας των όντων, ο βασιλιάς των θεών· βλέποντας και αυτό εγώ λέω, ο σοφός κατώτερος είναι καλύτερος από τον ένδοξο.
- 101.** Ο αδαής με φήμη είναι σαν δούλος του σοφού, όταν προκύπτουν τέτοιες ανάγκες· αυτό που ο σοφός λεπτομερώς διευθετεί, εκεί ο αδαής περιπίπτει σε σύγχυση· βλέποντας και αυτό εγώ λέω, ο σοφός είναι καλύτερος, όχι ο αδαής με φήμη.
- 102.** Σίγουρα βέβαια η σοφία επαινείται από τους αγαθούς, αγαπητή η τύχη στους ανθρώπους που χαίρονται τον πλούτο· και η γνώση των Βούδα είναι ασύγκριτης μορφής, η τύχη δεν υπερβαίνει ποτέ τη σοφία.
- 103.** Αυτό που σε ρωτήσαμε μας το εξήγησες, Μαχοσάντα, που βλέπεις ολόκληρη τη Διδασκαλία· Χίλιες αγελάδες και έναν ταύρο ελέφαντα, και δέκα άρματα ζεμένα με ευγενή άλογα· ικανοποιημένος από την απάντηση στην ερώτηση, σου δίνω δεκαέξι εκλεκτά χωριά».

Η τζάτακα του Σιρίμαντα, τέταρτη.

501. Η τζάτακα του ελαφιού Ροχάνα (5)

- 104.** Αυτά τα κοπάδια υποχωρούν, φοβισμένα από τον θάνατο, Τσιττάκα· Πήγαινε και εσύ, μην ποθείς, θα ζήσουν μαζί σου.
- 105.** Δεν πηγαίνω εγώ, Ροχάνα, η καρδιά μου με τραβάει πίσω· Δεν θα τον εγκαταλείψω, εδώ θα αφήσω τη ζωή μου.
- 106.** Αυτοί βέβαια λοιπόν θα πεθάνουν, τυφλοί χωρίς οδηγό· Πήγαινε και εσύ, μην ποθείς, θα ζήσουν μαζί σου.
- 107.** Δεν πηγαίνω εγώ, Ροχάνα, η καρδιά μου με τραβάει πίσω· Δεν θα τον εγκαταλείψω τον δέσμιο, εδώ θα αφήσω τη ζωή μου.

- 108.** Πήγαινε δειλή, τρέξε μακριά, είμαι δεμένος σε σιδερένια παγίδα·
Πήγαινε και εσύ, μην ποθείς, θα ζήσουν μαζί σου.
- 109.** Δεν πηγαίνω εγώ, Ροχάνα, η καρδιά μου με τραβάει πίσω·
Δεν θα τον εγκαταλείψω, εδώ θα αφήσω τη ζωή μου.
- 110.** Αυτοί βέβαια λοιπόν θα πεθάνουν, τυφλοί χωρίς οδηγό·
Πήγαινε και εσύ, μην ποθείς, θα ζήσουν μαζί σου.
- 111.** Δεν πηγαίνω εγώ, Ροχάνα, η καρδιά μου με τραβάει πίσω·
Δεν θα τον εγκαταλείψω τον δέσμιο, εδώ θα αφήσω τη ζωή μου.
- 112.** Αυτός ο κυνηγός έρχεται, με άγρια μορφή, οπλισμένος·
Αυτός που θα μας σκοτώσει σήμερα, με βέλος ή με ακόντιο.
- 113.** Αυτή αφού έτρεξε για λίγο, πιεσμένη από φόβο, απειλούμενη από φόβο·
κάτι πολύ δύσκολο έκανε η δειλή, επέστρεψε για να πεθάνει.
- 114.** Τι άραγε αυτά τα ελάφια είναι, που ελεύθερα πλησιάζουν τον δέσμιο;
Δεν θέλουν να τον εγκαταλείψουν, ακόμη και για χάρη της ζωής τους.
- 115.** Τα αδέρφια μου είναι, κυνηγέ, ομομήτριοι από μία μητέρα·
Δεν θέλουν να με εγκαταλείψουν, ακόμη και για χάρη της ζωής τους.
- 116.** Αυτοί βέβαια λοιπόν θα πεθάνουν, τυφλοί χωρίς οδηγό·
δώσε τη ζωή στους πέντε, άφησε τον αδελφό, κυνηγέ.
- 117.** Αυτό το ελάφι που φροντίζει μητέρα και πατέρα, εγώ θα σας το
απελευθερώσω·
Ας χαρούν η μητέρα και ο πατέρας, αφού δουν τον μεγάλο ελαφοβασιλιά
απελευθερωμένο.
- 118.** Έτσι κυνηγέ να χαρείς, μαζί με όλους τους συγγενείς σου·
Όπως εγώ σήμερα χαίρομαι, αφού είδα τον μεγάλο ελαφοβασιλιά
απελευθερωμένο.
- 119.** Πώς εσύ ελευθερώθηκες, όταν η ζωή σου οδηγήθηκε στο τέλος;
Πώς, γιε μου, σε απελευθέρωσε από τη δόλια παγίδα ο κυνηγός;
- 120.** Λέγοντας λόγια ευχάριστα στο αυτί, που αγγίζουν την καρδιά, εδραιωμένα
στην καρδιά·
Με καλοειπωμένα λόγια, ο Τσιττάκα με απελευθέρωσε.
- 121.** Λέγοντας λόγια ευχάριστα στο αυτί, που αγγίζουν την καρδιά, εδραιωμένα
στην καρδιά·
Με καλοειπωμένα λόγια, η Σουτανά με απελευθέρωσε.
- 122.** Ακούγοντας λόγια ευχάριστα στο αυτί, που αγγίζουν την καρδιά, εδραιωμένα
στην καρδιά·
αφού άκουσε τα καλά λόγια, ο κυνηγός με απελευθέρωσε.

- 123.** Έτσι ας είναι χαρούμενος ο κυνηγός μαζί με τις συζύγους του·
Όπως εμείς σήμερα χαιρόμαστε, αφού είδαμε τον Ροχάνα να έρχεται.
- 124.** Δεν είπες εσύ, κυνηγέ, «θα φέρω δέρματα ελαφιών»;
Τότε με ποιον λόγο, δέρματα ελαφιών δεν έφερες;
- 125.** Ήρθε στα χέρια μου, και στην κρυφή παγίδα αυτό το ελάφι·
Πιάστηκε αυτός ο βασιλιάς των ελαφιών, και ελεύθερα τον πλησίασαν.
- 126.** Σε μένα υπήρξε συγκίνηση, θαυμαστή και ανατριχιαστική·
Αν αυτό το ελάφι σκοτώσω, σήμερα θα αφήσω τη ζωή μου.
- 127.** Πώς είναι αυτά τα ελάφια, κυνηγέ, πώς είναι τα δίκαια ελάφια·
Ποια η ομορφιά τους, ποια η ηθική τους, πολύ τα επαινείς.
- 128.** Με λευκά κέρατα, με καθαρές τρίχες ουράς, με δέρμα σαν χρυσάφι·
τα πόδια τους κόκκινα, με βαμμένα μάτια, τερπνά.
- 129.** Τέτοια είναι αυτά τα ελάφια, θεέ, τέτοια δίκαια ελάφια·
Συντηρούν τη μητέρα και τον πατέρα, θεέ, αυτός δεν μπορεί να σου προσφερθεί.
- 130.** Σου δίνω εκατό νίκκχα, κυνηγέ, και χοντρά πολύτιμα σκουλαρίκια·
Και ανάκλιντρο με τέσσερα προσκέφαλα, που λάμπει σαν ποτάμι με άνθη
λιναριού.
- 131.** Δύο συζύγους ίδιου επιπέδου, και έναν ταύρο με εκατό αγελάδες·
με δικαιοσύνη θα ασκήσω βασιλεία, πολύ ωφέλιμος μου ήσουν, κυνηγέ.
- 132.** Καλλιέργεια, εμπόριο, δανειοδοσία, και συλλογή υπολειμμάτων, κυνηγέ·
με αυτά τη σύζυγο συντήρησε, μην κάνεις κακό ξανά».

Η τζάτακα του ελαφιού Ροχάνα, πέμπτη.

502. Η μικρή τζάτακα του κύκνου (6)

- 133.** Αυτές οι χήνες φεύγουν, οι καμπυλόπτερες ωθημένες από φόβο·
Χρυσόδερμε χρυσόχρωμε, βεβαίως, Σουμούκα, φύγε.
- 134.** Εγκαταλείποντάς με οι συγγενείς, εμένα που έχω πέσει στην εξουσία της
θηλιάς·
χωρίς να με κοιτάζουν φεύγουν, γιατί αυτός μένεις πίσω;
- 135.** Πέτα, άριστε των πτηνών, δεν υπάρχει συντροφιά με τον δέσμιο·
Μην εγκαταλείψεις την προσπάθεια για την απαλλαγή από τη θλίψη, βεβαίως,
Σουμούκα, φύγε.
- 136.** Δεν θα σε εγκαταλείψω εγώ επειδή «είσαι κυριευμένος από τον πόνο»,
Ντατάραττα·
η ζωή ή ο θάνατός μου, θα είναι μαζί σου.

- 137.** Αυτό του ευγενή είναι καλό, αυτό που εσύ, Σουμούκα, λες·
Και εξετάζοντάς το εγώ, «ας πετάξει αυτός» άφησα να ειπωθεί.
- 138.** Χωρίς πατημασιά πορεύεται, το πτηνό που ταξιδεύει στον αέρα·
από μακριά τη θηλιά δεν κατάλαβες εσύ, άριστε ανάμεσα στους κύκνους.
- 139.** Όταν έρχεται η καταστροφή, ο άνθρωπος στο τέλος της ζωής·
τότε το δίχτυ και τη θηλιά, ακόμα κι όταν τα συναντά δεν κατανοεί.
- 140.** Αυτές οι χήνες φεύγουν, οι καμπυλόπτερες ωθημένες από φόβο·
χρυσόδερμε χρυσόχρωμε, εσύ μόνο μένεις πίσω.
- 141.** Αυτά αφού έφαγαν και ήπιαν, φεύγουν τα πουλιά·
χωρίς να κοιτάζουν τα καμπυλόπτερα, εσύ μόνος μένεις κοντά.
- 142.** Τι άραγε αυτό το πτηνό είναι για σένα, απελευθερωμένος τον δέσμιο
υπηρετείς;
Εγκαταλείποντάς τον τα πουλιά φεύγουν, γιατί μόνος μένεις πίσω;
- 143.** Αυτός ο βασιλιάς είναι φίλος μου, πτηνό, και σύντροφος ίσος με τη ζωή μου·
Ποτέ δεν θα τον εγκαταλείψω, μέχρι το πέρας του χρόνου.
- 144.** Και εσύ που εξαιτίας του συντρόφου, επιθυμείς να εγκαταλείψεις τη ζωή·
αυτόν τον σύντροφό σου απελευθερώνω, ας είναι ο βασιλιάς ακόλουθός σου.
- 145.** Έτσι κυνηγέ να χαρείς, μαζί με όλους τους συγγενείς σου·
Όπως εγώ σήμερα χαίρομαι, αφού είδα τον βασιλιά των πτηνών
απελευθερωμένο.
- 146.** Μήπως είσαι καλά, αξιότιμε, μήπως είσαι χωρίς αρρώστια·
Μήπως αυτή η χώρα ευημερεί, και την κυβερνάς δικαίως;
- 147.** Είμαι καλά, χήνα, και επίσης, χήνα, χωρίς αρρώστια·
Και επίσης αυτή η χώρα ευημερεί, και την κυβερνώ δικαίως.
- 148.** Μήπως μεταξύ των υπουργών σου, αξιότιμε, κάποιο σφάλμα δεν υπάρχει·
μήπως μακριά είναι οι εχθροί σου, όπως η σκιά από τον νότο;
- 149.** Και επίσης μεταξύ των υπουργών μου, κανένα σφάλμα δεν υπάρχει·
και επίσης μακριά είναι οι εχθροί μου, όπως η σκιά από τον νότο.
- 150.** Μήπως η σύζυγός σου είναι όμοια με σένα, υπάκουη και με αγαπητά λόγια·
προικισμένη με γιους, ομορφιά και φήμη, ακολουθώντας τη θέληση και την
εξουσία σου;
- 151.** Και επίσης η σύζυγός μου είναι όμοια με μένα, υπάκουη και με αγαπητά λόγια·
προικισμένη με γιους, ομορφιά και φήμη, ακολουθώντας τη θέληση και την
εξουσία μου.
- 152.** Μήπως οι πολλοί γιοι σου, καλογεννημένοι, αυξητή του βασιλείου·
τέλειοι στην ταχύτητα της σοφίας, χαίρονται από εδώ κι από εκεί.

- 153.** Εκατόν ένας γιοι μου, Ντατάραττα, έγιναν γνωστοί μέσω εμού·
Σε αυτούς εσύ δίδαξε τα καθήκοντα, δεν αντιτίθενται στα λόγια σου.
- 154.** Ακόμη κι αν είναι προικισμένος, από γέννηση ή από διαγωγή·
αν μετά κάνει την προσπάθεια, στις δυσκολίες και στις συμφορές βυθίζεται.
- 155.** Αυτού με την ασταθή σοφία, γεννιέται μεγάλο κενό·
όπως ο τυφλός τη νύχτα, μόνο τις χοντρές μορφές βλέπει.
- 156.** Αυτός που θεωρεί ότι το επουσιώδες είναι ουσιώδες, δεν αποκτά πράγματι σοφία·
όπως ο σαράμπα σε ορεινό δύσβατο τόπο, στο ενδιαμέσο βυθίζεται.
- 157.** Ακόμη κι αν είναι κατώτερης καταγωγής, αν ο άνθρωπος είναι δραστήριος,
με σταθερότητα·
τέλειος στην καλή συμπεριφορά και την ηθική, λάμπει τη νύχτα σαν φωτιά.
- 158.** Κάνοντας αυτή την παρομοίωσή μου, δίδαξε τους γιους σου στις επιστήμες·
ο ευφυής θα αναπτυχθεί, σαν σπόρος στο χωράφι με τη βροχή.

Η μικρή τζάτακα του κύκνου, έκτη.

503. Η τζάτακα της συστάδας λογχών (7)

- 159.** Ο κυνηγός ζώων μεγάλος βασιλιάς, των Παντσάλα ο άριστος αρματηλάτης·
αναχώρησε μαζί με τον στρατό, χωρίς συνοδεία στο δάσος ήρθε.
- 160.** Εκεί είδε στο δάσος, μια καλύβα φτιαγμένη από κλέφτες·
Βγαίνοντας από εκείνη την καλύβα, ο παπαγάλος λέει σκληρά λόγια.
- 161.** Ο άνθρωπος με τέλειο όχημα, νεαρός με καλογυαλισμένα σκουλαρίκια·
λάμπει με κόκκινο τουρμπάνι, όπως ο ήλιος λάμπει την ημέρα.
- 162.** Τον μεσημεριανό χρόνο, τώρα, κοιμάται ο βασιλιάς μαζί με τον αμαξηλάτη·
Έλα, όλα τα κοσμήματά του, ας τα πάρουμε με βιαιότητα εμείς.
- 163.** Ακόμα και τα μεσάνυχτα είναι απόκρυφο μέρος τώρα, κοιμάται ο βασιλιάς
μαζί με τον αμαξηλάτη·
αφού πάρουμε το ρούχο και τους πολύτιμους λίθους και τα σκουλαρίκια, αφού
τον σκοτώσουμε με κλαδιά ας τον καλύψουμε.
- 164.** Τι άραγε σαν τρελός, θάμνε από λόγχεις, μιλάς;
Διότι οι βασιλιάδες είναι δυσπρόσιτοι, όπως φωτιά αναμμένη.
- 165.** Και τώρα εσύ Πατικολάμπα, μεθυσμένος βροντοφωνάζεις αδρά πράγματα·
Τη μητέρα μου γυμνή, γιατί άραγε εσύ αηδιάζεις;
- 166.** Σήκω, φίλε, βιαστικά, ζέψε το άρμα, αμαξηλάτη·
Το πουλί δεν μου αρέσει, ας πάμε σε άλλο ερημητήριο.
- 167.** Ζεμένο είναι το άρμα, μέγαλε βασιλιά, ζεμένο και το δυνατό άλογο·

Ανέβα, μεγάλε βασιλιά, ας πάμε σε άλλο ερημητήριο.

- 168.** Πού άραγε πήγαν όλοι, αυτοί που εδώ ήταν υπηρέτες;
Αυτός ο Παντσάλα φεύγει, απελευθερωμένος από τη θέα τους.
- 169.** Πάρτε τα τόξα, τις λόγχες και τα ακόντια·
αυτός ο Παντσάλα φεύγει, μην αφήσει κανείς σας τη ζωή του.
- 170.** Και ένας άλλος παπαγάλος χάρηκε, με κόκκινο ράμφος·
Καλώς ήρθες, μεγάλε βασιλιά, και επίσης δεν ήρθες από μακριά·
είσαι κύριος που έφτασες, ό,τι υπάρχει εδώ φανέρωσε.»
- 171.** Τιντούκα, πιγιάλα, μαντούκα, κασουμάρα·
μικροί καρπούς, φάε, βασιλιά, το καλύτερο από τα καλύτερα.
- 172.** Και αυτό το πόσιμο νερό είναι δροσερό, φερμένο από τη σπηλιά του βουνού·
από αυτό πιες, μεγάλε βασιλιά, αν εσύ το επιθυμείς.
- 173.** Στο δάσος για ελεημοσύνη πήγαν, αυτοί που εδώ είναι υπηρέτες·
Μόνοι σας σηκωθείτε και πάρτε, δεν υπάρχουν χέρια μου να δώσω.
- 174.** Ευλογημένο βεβαίως είναι αυτό το πτηνό, το φτερωτό, υπέρτατα δίκαιο·
αλλά αυτό το άλλο πτηνό, ο παπαγάλος, λέει σκληρά λόγια.
- 175.** «Σκοτώστε τον, δέστε τον, μην αφήσει κανείς σας τη ζωή του»·
ενώ θρηνούσε έτσι, έφτασα με ασφάλεια στο ερημητήριο.
- 176.** Αδέλφια είμαστε, μεγάλε βασιλιά, ομομήτριοι από μία μητέρα·
Σε ένα δέντρο μεγαλωμένοι, σε διαφορετικά χωράφια πήγαμε και οι δύο.
- 177.** Ο Σαττιγκούμπα και των κλεφτών, και εγώ των σοφών εδώ·
Των μη αγαθών αυτός, των αγαθών εγώ, με αυτή τη διδασκαλία δεν
χωρίζουμε.
- 178.** Εκεί δολοφονία και φυλάκιση, απάτες και εξαπατήσεις·
Αρπαγές, βίαιες πράξεις, αυτά εκεί εξασκείται.
- 179.** Εδώ υπάρχει αλήθεια και αρχή, αβλάβεια, αυτοέλεγχος, δάμασμα·
σε αυτούς που προσφέρουν κάθισμα και νερό, στην αγκαλιά τους μεγάλωσα,
Μπαράντα.
- 180.** Διότι όποιον συναναστρέφεται ο βασιλιάς, είτε αγαθό είτε μη αγαθό·
είτε ηθικό είτε ανήθικο, υπό την επιρροή εκείνου πηγαίνει.
- 181.** Όποιον κάνει φίλο, όποιον συναναστρέφεται·
κι αυτός γίνεται τέτοιος, διότι η συμβίωση είναι τέτοια.
- 182.** Αυτός που συναναστρέφεται αυτόν που συναναστρέφεται, αγγίζοντας τον
άλλο που αγγίζει·
όπως το δηλητηριασμένο βέλος τη φαρέτρα, μολύνει το αμόλυντο·

από φόβο μόλυνσης ο σοφός, δεν θα γίνει φίλος του κακού.

- 183.** Το σάπιο ψάρι με την άκρη του χόρτου, όποιος άνθρωπος το τυλίγει·
ακόμη και τα χόρτα μυρίζουν σαπίλα, έτσι είναι η συναναστροφή με τον
ανόητο.
- 184.** Το σανταλόξυλο με φύλλο, όποιος άνθρωπος το τυλίγει·
ακόμη και τα φύλλα μυρίζουν ευωδία, έτσι είναι η συναναστροφή με τον σοφό.
- 185.** Γι' αυτό όπως με το τύλιγμα του φύλλου, γνωρίζοντας το επακόλουθο για τον
εαυτό του·
τους μη αγαθούς δεν θα συναναστρέφεται, τους αγαθούς θα συναναστρέφεται
ο σοφός·
οι μη αγαθοί οδηγούν στην κόλαση, οι αγαθοί οδηγούν στον καλότυχο κόσμο».

Η τζάτακα της συστάδας λογχών, έβδομη.

504. Η τζάτακα του Μπαλλάτιγια (8)

- 186.** Μπαλλάτιγια ήταν το όνομα του βασιλιά, που εγκαταλείποντας το βασίλειο
για κυνήγι περιπλανήθηκε·
Πήγε στο εξαίρετο βουνό Γκαντάμαντανα, γεμάτο άνθη, κατοικημένο από
κιμπουρίσες.
- 187.** Αφού συγκράτησε την αγέλη των σκύλων, και αφού άφησε κάτω το τόξο και
τη φαρέτρα·
πλησίασε θέλοντας να πει λόγια, εκεί όπου στέκονταν οι κίνναροι.
- 188.** Μετά το πέρασμα του χειμώνα, στην όχθη του ποταμού Χεμαβάτα, γιατί
στεκόμενοι εδώ συζητάτε συχνά;
Σας ρωτώ, εσάς με ανθρώπινο σώμα και ομορφιά, πώς άραγε σας γνωρίζουν
στον κόσμο των ανθρώπων;
- 189.** Το όρος Μάλλα, το Πανταράκα, το Τικούτα, ποτάμια με δροσερό νερό
περιπλανιόμαστε·
Τα ελάφια σαν άνθρωποι με λαμπερή εμφάνιση, μας γνωρίζουν ως κιμπουρίσα,
κυνηγέ.
- 190.** Θρηνείτε σαν να υποφέρετε πολύ, και ο αγαπημένος αγκαλιάστηκε από την
αγαπημένη·
Σας ρωτώ, εσάς με ανθρώπινο σώμα και ομορφιά, γιατί άραγε κλαίτε
δυσχεσστημένοι εδώ στο δάσος;
- 191.** Θρηνείτε σαν να υποφέρετε πολύ, και ο αγαπημένος αγκαλιάστηκε από την
αγαπημένη·
Σας ρωτώ, εσάς με ανθρώπινο σώμα και ομορφιά, γιατί άραγε οδύρεστε
δυσχεσστημένοι εδώ στο δάσος;
- 192.** Θρηνείτε σαν να υποφέρετε πολύ, και ο αγαπημένος αγκαλιάστηκε από την
αγαπημένη·

Σας ρωτώ, εσάς με ανθρώπινο σώμα και ομορφιά, γιατί άραγε θρηνείτε
δυσαρεστημένοι εδώ στο δάσος;

- 193.** Εμείς μία νύχτα ζήσαμε χωριστά, κυνηγέ, παρά τη θέλησή μας θυμούμενοι ο
ένας τον άλλον·
Εκείνη τη μία νύχτα θλιβόμενοι, πενθούμε «εκείνη η νύχτα ξανά δεν θα
υπάρξει».
- 194.** Για την οποία μία νύχτα θρηνούσατε, σαν για χαμένο πλούτο ή για πατέρα που
πέθανε·
Σας ρωτώ, εσάς με ανθρώπινο σώμα και ομορφιά, πώς χωρίς αυτήν περάσατε
τη διαμονή;
- 195.** Αυτό το ποτάμι που βλέπεις με γρήγορο ρεύμα, σκεπασμένο από διάφορα
δέντρα, με βραχώδεις όχθες·
αυτό ο αγαπημένος μου διέσχισε κατά τη βροχερή εποχή, νομίζοντας ότι εγώ
τον ακολουθούσα.
- 196.** Και εγώ μαζεύω αγκόλακα, ατιμούττακα και σατταλιγιοθίκα·
«Και ο αγαπημένος μου θα είναι φορτωμένος με στεφάνια, και εγώ στολισμένη
με στεφάνια θα τον πλησιάσω».
- 197.** Και εγώ μαζεύω αυτά τα κουραβάκα, ουνταλάκες και πατάλιες και
σιντουβαράκες·
«Και ο αγαπημένος μου θα είναι φορτωμένος με στεφάνια, και εγώ στολισμένη
με στεφάνια θα τον πλησιάσω».
- 198.** Και εγώ από το δέντρο σάλα το ανθισμένο, μαζεύοντας λουλούδια φτιάχνω
γιρλάντα·
«Και ο αγαπημένος μου θα είναι φορτωμένος με στεφάνια, και εγώ στολισμένη
με στεφάνια θα τον πλησιάσω».
- 199.** Και εγώ από το δέντρο σάλα το ανθισμένο, μαζεύοντας λουλούδια φτιάχνω
φορτίο·
και αυτό θα είναι για μας στρωσίδι, όπου σήμερα θα διαμείνουμε τη νύχτα.
- 200.** Και εγώ πράγματι αγαλλόχι και σανταλόξυλο, με πέτρα τρίβω απρόσεκτα·
«Και ο αγαπημένος μου θα είναι αλειμμένος στο σώμα, και εγώ αλειμμένη θα
τον πλησιάσω».
- 201.** Τότε ήρθε το νερό με γρήγορο ρεύμα, παρασύροντας τα σάλα, τα σαλαλά, τα
καννικάρα·
Γέμισε σε εκείνη τη στιγμή, το βράδυ το ποτάμι ήταν για μένα πολύ δύσκολο
να διασχιστεί.
- 202.** Και στις δύο όχθες εμείς τότε στεκόμασταν, κοιτάζοντας και οι δύο ο ένας
τον άλλον·
Πότε κλαίγαμε, πότε γελούσαμε, με δυσκολία ήρθε σε μας εκείνη η νύχτα.
- 203.** Νωρίς με την ανατολή του ηλίου πράγματι, το ρηχό ποτάμι διασχίζοντας,

κυνηγέ·

Αγκαλιάζοντας ο ένας τον άλλον εμείς οι δύο, τότε κλαίγαμε, τότε γελούσαμε.

- 204.** Επτακόσια μείον τρία, κυνηγέ, που εδώ εμείς ζήσαμε χωριστά στο παρελθόν· Ένα έτος αυτή η ζωή, άρχοντα της γης, ποιος εδώ χωρίς την αγαπημένη θα ζούσε;
- 205.** Και η ζωή σας πόση είναι άραγε, αγαπητέ, αν το γνωρίζετε πείτε τη διάρκεια ζωής·
από προφορική παράδοση ή από τους μεγαλύτερους ήρθε, πείτε μου αυτό ακλόνητοι.
- 206.** Και η ζωή μας χίλια χρόνια, κυνηγέ, ούτε στο μεταξύ υπάρχει κακή αρρώστια· Και λίγη δυστυχία, περισσότερη ευτυχία, χωρίς να έχουμε απαλλαγεί από το πάθος εγκαταλείπουμε τη ζωή.
- 207.** Και αφού άκουσε αυτό των μη ανθρώπων, ο Μπαλλάτιγια «σύντομη είναι η ζωή»·
γύρισε πίσω, δεν πήγε για κυνήγι, έδωσε δωρεές, απόλαυσε τα πλούτη.
- 208.** Και αφού ακούσατε αυτό των μη ανθρώπων, να χαίρεστε μαζί, μη κάνετε διαμάχη·
Μη σας βασανίσει το σφάλμα των πράξεών σας, όπως ακριβώς εκείνους τους κιμπουρίσες για μία νύχτα.
- 209.** Και αφού ακούσατε αυτό των μη ανθρώπων, να χαίρεστε μαζί, μη κάνετε αντιδικία·
Μη σας βασανίσει το σφάλμα των πράξεών σας, όπως ακριβώς εκείνους τους κιμπουρίσες για μία νύχτα.
- 210.** Ποικίλο με χαρούμενο νου ακούω εγώ, τον τρόπο ομιλίας σου συνδεδεμένο με όφελος·
εκφωνώντας λόγο διώχνεις την αγωνία μου, ασκητή που φέρνεις ευτυχία, να ζήσεις πολύ για μένα».

Η τζάτακα του Μπαλλάτιγια, όγδοη.

505. Η τζάτακα του Σομανάσσα (9)

- 211.** Ποιος σε βλάπτει, ποιος σε κακομεταχειρίζεται, γιατί δυσαρεστημένος θλίβεσαι ανικανοποίητος;
Για ποιον σήμερα οι γονείς ας κλαίνε, πού σήμερα κείτεται νικημένος στη γη;
- 212.** Χαρούμενος είμαι, θεέ, με τη θεά σου, μετά από πολύ καιρό σε βλέπω, άρχοντα της γης·
Αβλαβής εισήλθα στη Ρένου, από τον γιο σου έχω ταλαιπωρηθεί, θεέ.
- 213.** Ας έρθουν οι θυρωροί με τα ξίφη δεμένα, ας πάνε οι δήμιοι στο εσωτερικό παλάτι·

Αφού σκοτώσουν αυτόν τον πρίγκιπα Σομανάσσα, αφού κόψουν το κεφάλι ας το φέρουν ως δώρο.

- 214.** Οι απεσταλμένοι αγγελιαφόροι του βασιλιά, είπαν αυτό στον νέο·
Από τον κύριο έχεις εγκαταλειφθεί, στη δολοφονία έχεις φτάσει, πολεμιστή.
- 215.** Αυτός ο γιος του βασιλιά θρηνώντας, αφού σήκωσε τις ενωμένες παλάμες με τα δέκα δάχτυλα·
«Κι εγώ επιθυμώ να δω τον άρχοντα των ανθρώπων, αφού με οδηγήσετε ζωντανό, δείξτε με σε αυτόν».
- 216.** Αφού άκουσαν αυτά τα λόγια του, έδειξαν τον γιο στον βασιλιά·
Και ο γιος, αφού είδε τον πατέρα, από μακριά μίλησε ως καταδικασμένος σε θάνατο.
- 217.** Ήρθαν οι θυρωροί με τα ξίφη δεμένα, οι δήμιοι για να με σκοτώσουν, ω άρχοντα των ανθρώπων·
Πες μου ρωτημένος αυτό το νόημα, ποιο παράπτωμα υπάρχει εδώ σε μένα σήμερα;
- 218.** Βράδυ και πρωί κατεβαίνει στο νερό, πάντα υπηρετεί τη φωτιά επιμελώς·
Τέτοιον συγκρατημένο ασκούμενο στην άγια ζωή, γιατί εσύ τον αποκαλείς οικοδεσπότη;
- 219.** Φοίνικες και ρίζες και καρποί, θεέ, διάφορες κατοχές υπάρχουν σε αυτόν·
Αυτά προστατεύει φυλάσσοντας χωρίς αμέλεια, για αυτό εγώ τον αποκαλώ οικοδεσπότη.
- 220.** Την αλήθεια πράγματι αυτό λες, πρίγκιπα, διάφορες κατοχές υπάρχουν σε αυτόν·
Αυτές προστατεύει φυλάσσοντας χωρίς αμέλεια, αυτός ο βραχμάνος οικοδεσπότης γι' αυτό γίνεται.
- 221.** Ας με ακούσουν οι συγκεντρωμένοι, οι κάτοικοι κωμοπόλεων και όλοι οι κάτοικοι της υπαίθρου·
Αυτός ο αδαής ακούγοντας τα λόγια του αδαή, χωρίς αιτία με σκοτώνει ο άρχοντας των ανθρώπων.
- 222.** Όταν η ρίζα είναι σταθερή, απλωμένη και αναπτυγμένη, το μπαμπού με φυτρωμένα κλαδιά είναι δύσκολο να ξεριζωθεί·
Προσκυνώ τα πόδια σου, άρχοντα των ανθρώπων· δώσε μου άδεια, θα αναχωρήσω, θεέ.
- 223.** Απόλαυσε τα άφθονα πλούτη, πρίγκιπα, και όλη την κυριαρχία σου δίνω·
σήμερα κιόλας εσύ γίνε βασιλιάς των Κούρου, μην αναχωρήσεις, γιατί η αναχώρηση είναι οδυνηρή.
- 224.** Τι λοιπόν εδώ, θεέ, υπάρχουν για σένα πλούτη; Πριν εγώ στον κόσμο των θεών θα χαιρόμουν·
Με μορφές και ήχους και επίσης γεύσεις, με οσμές και επαφές ευχάριστες.

- 225.** Και απολαύστηκαν από μένα τα πλούτη στον ουρανό, θεέ, περιτριγυρισμένος από συντροφιά νυμφών·
και εσένα αδαή που χρειάζεται καθοδήγηση από άλλον γνωρίζοντας, δεν θα κατοικούσα σε τέτοια βασιλική οικογένεια.
- 226.** Αν εγώ είμαι αδαής που χρειάζεται καθοδήγηση από άλλον, ένα παράπτωμα συγχώρεσέ μου, γιε μου·
αν πάλι κάτι τέτοιο συμβεί, κάνε σύμφωνα με τη γνώμη σου, Σομανάσσα.
- 227.** Η πράξη που έγινε χωρίς εξέταση, η σκέψη χωρίς σταθμισμό·
όπως του φαρμάκου η αποτυχία, το επακόλουθο είναι κακό.
- 228.** Η πράξη που έγινε με εξέταση, η σκέψη με ορθή στάθμιση·
όπως του φαρμάκου η επιτυχία, το επακόλουθο είναι καλό.
- 229.** Ο τεμπέλης οικοδεσπότης που απολαμβάνει ηδονές δεν είναι καλός, ο
ασυγκράτητος αναχωρητής δεν είναι καλός·
Ο βασιλιάς που ενεργεί χωρίς σκέψη δεν είναι καλός, όποιος σοφός είναι
οργίλος, αυτό δεν είναι καλό.
- 230.** Αφού εξετάσει ο πολεμιστής θα ενεργούσε, όχι χωρίς εξέταση ο κυρίαρχος
των κατευθύνσεων·
Του βασιλιά που ενεργεί με σύνεση, η φήμη και η δόξα αυξάνονται.
- 231.** Ο κύριος πρέπει να επιβάλλει τιμωρία αφού εξετάσει, αυτό που γίνεται
βιαστικά βασανίζει, άρχοντα της γης·
Και τα οφέλη ενός ανθρώπου που έχουν τεθεί σωστά, αυτά γίνονται χωρίς
μετάνοια μετά.
- 232.** Αυτοί που κάνουν πράξεις χωρίς μεταμέλεια, αφού διακρίνουν τα πεδία
δράσης στον κόσμο·
επαινεμένες από τους νοήμονες, που φέρνουν ευτυχία, αυτές είναι
εγκεκριμένες από τους Βούδες.
- 233.** Ήρθαν οι θυρωροί με τα ξίφη δεμένα, οι δήμιοι για να με σκοτώσουν, ω
άρχοντα των ανθρώπων·
και στην αγκαλιά της μητέρας μου καθισμένος, σύρθηκα βίαια από αυτούς,
μεγαλειότητα.
- 234.** Πικρό τον εγκλεισμό δύσκολο έφτασα, γλυκιά όμως τη ζωή απέκτησα,
βασιλιά·
Με δυσκολία εγώ σήμερα από τον θάνατο απελευθερώθηκα, στην αναχώρηση
ακριβώς ο νους μου είναι.
- 235.** Ο γιος σου αυτός ο νεαρός, Σουντάμμα, συμπονετικός, ο Σομανάσσα, ο νέος·
Ζητώντας τον δεν τον αποκτώ σήμερα, αξίζει να τον ζητήσεις και εσύ.
- 236.** Χαίρου με τη συλλογή προσφερόμενης τροφής, γιε μου, αφού ακούσεις
προσεκτικά τις διδασκαλίες, γίνε περιπλανώμενος·

έχοντας αποθέσει την τιμωρία σε όλα τα όντα, ακατηγόρητος πήγαινε στον ανώτατο τόπο.

- 237.** Αλίμονο, τι θαυμαστό πράγμα είναι αυτό, εμένα τον δυστυχισμένο με κάνεις να υποφέρω, Σουντάμμα·
Ενώ σου λέγεται «ζήτη τον γιο», ακόμη περισσότερο ενθαρρύνεις τον νέο.
- 238.** Αυτοί που είναι ελεύθεροι, που απολαμβάνουν άψογα πράγματα, έχοντας επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, περιφέρονται σε αυτόν τον κόσμο·
αυτόν που ακολουθεί την ευγενή οδό, δεν τολμώ να αποτρέψω τον νέο.
- 239.** Σίγουρα πράγματι πρέπει να ακολουθούνται οι σοφοί, οι πολυμαθείς που σκέφτονται πολλές καταστάσεις·
αφού άκουσαν τα καλά λόγια αυτών, ζουν άνετα, χωρίς λύπη, με καλή Διδασκαλία.

Η τζάτακα του Σομανάσσα, ένατη.

506. Η τζάτακα του Τσαμπέγια (10)

- 240.** Ποια άραγε λάμπεις σαν αστραπή, σαν το άστρο της αυγής;
Είσαι θεότητα ή γκαντχάμπι, δεν σε θεωρώ άνθρωπο.
- 241.** Δεν είμαι θεά ούτε γκαντχάμπι, ούτε άνθρωπος, μεγάλε βασιλιά·
Είμαι κόρη νάγκα, σεβάσμιε, για έναν σκοπό ήρθα εδώ.
- 242.** Με περιπλανώμενο νου και ταραγμένες αισθήσεις είσαι, από τα μάτια σου ρέουν ρυάκια δακρύων·
Τι έχασες ή τι επιθυμώντας, εδώ ήρθες, γυναίκα; Αυτό, σε παρακαλώ, πες μου.
- 243.** Αυτόν με την εξαίρετη λάμψη «φίδι» τον αποκάλεσαν, «νάγκα» τον αποκαλούν οι άνθρωποι, ω άρχοντα των ανθρώπων·
Αυτόν τον άρπαξε ένας άνθρωπος χρειαζόμενος τα προς το ζην,
απελευθέρωσέ τον από τα δεσμά, τον σύζυγό μου αυτόν.
- 244.** Πώς αυτός, προικισμένος με δύναμη και ενεργητικότητα, ήρθε στο χέρι του ζητιάνου;
Πες μου κόρη των νάγκα αυτό το νόημα, πώς να καταλάβουμε τον συλληφθέντα νάγκα.
- 245.** Ακόμα και πόλη ο ελέφαντας θα μπορούσε να κάνει στάχτη, διότι έτσι αυτός είναι προικισμένος με δύναμη και ενεργητικότητα·
αλλά υποκλινόμενος στη Διδασκαλία ο ελέφαντας, για αυτό με προσπάθεια αυστηρό ασκητισμό κάνει.
- 246.** Τη δέκατη τέταρτη και τη δέκατη πέμπτη, βασιλιά, στο σταυροδρόμι είναι κατάλληλο για τον βασιλιά των ερπετών·
Αυτόν τον άρπαξε ένας άνθρωπος χρειαζόμενος τα προς το ζην,
απελευθέρωσέ τον από τα δεσμά, τον σύζυγό μου αυτόν.
- 247.** Δεκαέξι χιλιάδες γυναίκες, στολισμένες με σκουλαρίκια από πολύτιμους

λίθους·

Η γυναίκα που κοιμάται σε υδάτινο δωμάτιο, κι αυτή σε αυτόν ως καταφύγιο κατέφυγε.

- 248.** Δικαίως απελευθέρωσέ το χωρίς βία, με ένα χωριό, με χρυσά νομίσματα, με εκατό αγελάδες·
το φίδι με εγκαταλελειμμένο σώμα ας περιφέρεται, αυτός που επιθυμεί αξιέπαινη πράξη ας το αφήσει από τα δεσμά.
- 249.** Δικαίως απελευθερώνω χωρίς βία, με ένα χωριό, με χρυσά νομίσματα, με εκατό αγελάδες·
το φίδι με εγκαταλελειμμένο σώμα ας περιφέρεται, αυτός που επιθυμεί αξιέπαινη πράξη ας το αφήσει από τα δεσμά.
- 250.** Σου δίνω εκατό νίκκχα, κυνηγέ, και χοντρά πολύτιμα σκουλαρίκια·
Και ανάκλιντρο με τέσσερα προσκέφαλα, που λάμπει σαν ποτάμι με άνθη λιναριού.
- 251.** Δύο συζύγους ίδιου επιπέδου, και έναν ταύρο με εκατό αγελάδες·
το φίδι με εγκαταλελειμμένο σώμα ας περιφέρεται, αυτός που επιθυμεί αξιέπαινη πράξη ας το αφήσει από τα δεσμά.
- 252.** Ακόμη και χωρίς δωρεά, τα λόγια σου, άρχοντα των ανθρώπων, θα το αφήσουμε αυτό το φίδι από τα δεσμά·
το φίδι με εγκαταλελειμμένο σώμα ας περιφέρεται, αυτός που επιθυμεί αξιέπαινη πράξη ας το αφήσει από τα δεσμά.
- 253.** Ο απελευθερωμένος ελέφαντας Τσαμπέγιακα, είπε αυτό στον βασιλιά·
Τιμή σε σένα, βασιλιά των Κάσι, τιμή σε σένα, ευημερία των Κάσι·

Ενώνω τις παλάμες μου σε σένα, μακάρι να έβλεπες την κατοικία μου.
- 254.** Σίγουρα βέβαια αυτό δυσεμπίστευτο το λένε, όταν ένας άνθρωπος εμπιστεύεται έναν μη-άνθρωπο·
Και αν εμένα ζητάς αυτό το πράγμα, θα δούμε, νάγκα, τις κατοικίες σου.
- 255.** Ακόμα κι αν ο άνεμος παρέσυρε το βουνό, κι αν η σελήνη και ο ήλιος έπεφταν στο έδαφος·
Κι αν όλα τα ποτάμια κυλούσαν αντίθετα στο ρεύμα, εγώ, βασιλιά, δεν θα έλεγα ψέματα.
- 256.** Κι αν ο ουρανός σκάσει, ο ωκεανός στεγνώσει, η γη που συντηρεί τα όντα συστραφεί·
Ο βραχώδης σωρός Μέρου ξεριζωθεί, εγώ, βασιλιά, δεν θα έλεγα ψέματα.
- 257.** Σίγουρα βέβαια αυτό δυσεμπίστευτο το λένε, όταν ένας άνθρωπος εμπιστεύεται έναν μη-άνθρωπο·
Και αν εμένα ζητάς αυτό το πράγμα, θα δούμε, νάγκα, τις κατοικίες σου.
- 258.** Εσείς βέβαια είστε με τρομερό δηλητήριο, εξαιρετικοί, με μεγάλη λάμψη και

γρήγοροι στην οργή·

Εξαιτίας μου από τα δεσμά απελευθερωμένος, αξίζει να μάθεις τι έχουμε κάνει.

- 259.** Αυτός ας ψήνεται στη φρικτή κόλαση, ας μην αποκτήσει καμία σωματική άνεση·
δεμένος σε καλάθι ας βρει τον θάνατο, αυτός που δεν γνωρίζει μια τέτοια πράξη.
- 260.** Αυτή η υπόσχεσή σου ας είναι αληθινή, να είσαι χωρίς οργή και χωρίς μνησικακία·
Και όλη την οικογένεια των δράκων σου τα σουπάνα, ας αποφεύγουν όπως τη φωτιά το καλοκαίρι.
- 261.** Έδειξες συμπόνια στην οικογένεια των δράκων, ω άρχοντα των ανθρώπων, όπως μητέρα στον αγαπημένο μονάκριβο γιο·
Και εγώ μαζί με την οικογένεια των δράκων σου, θα κάνω μεγάλη υπηρεσία.
- 262.** Ας ζέψουν πράγματι τα βασιλικά άρματα τα όμορφα, τα καλά εκπαιδευμένα μουλάρια από την Καμπότζα·
Και ας ζέψουν τους ελέφαντες με χρυσά στολίδια, θα δούμε τις κατοικίες του ελέφαντα.
- 263.** Τύμπανα, μουντίνγκα, μικρά τύμπανα και κόχυλια, ήχησαν για τον βασιλιά Ουγκασένα·
Ο βασιλιάς ξεκίνησε λάμποντας πολύ, τιμημένος στη μέση της ομάδας γυναικών.
- 264.** Έδαφος στρωμένο με χρυσό, είδε ο ευημερών της Κάσι·
σε χρυσά παλάτια, με δάπεδα από βηρύλλιο στρωμένα.
- 265.** Αυτός ο βασιλιάς μπήκε στην κατοικία, την κατοικία του Τσαμπέγια·
Που έμοιαζε με το χρώμα του ήλιου, λαμπρή σαν χρυσή αστραπή.
- 266.** Σκεπασμένη με διάφορα δέντρα, διαποτισμένη με ποικίλα αρώματα·
Αυτός ο βασιλιάς των Κασί μπήκε στην κατοικία του Τσαμπέγια.
- 267.** Όταν ο βασιλιάς της Κάσι μπήκε, στην κατοικία του Τσαμπέγια·
Θεϊκά μουσικά όργανα ήχησαν, και κόρες δράκων χόρεψαν.
- 268.** Αυτό που διασχιζόταν από συντροφιά κορών δράκων, ανέβηκε ο βασιλιάς των Κασί με ευλάβεια·
Κάθισε σε ολόχρυση καρέκλα, με προσκέφαλο αλειμμένο με σανδαλόξυλο.
- 269.** Αυτός εκεί αφού έφαγε και επίσης αφού απόλαυσε, ο βασιλιάς των Κασί είπε στον Τσαμπέγιακα·
«Αυτά τα έξοχα παλάτια σου, με χρώμα ήλιου, λαμπρά·
τέτοιο δεν υπάρχει στον κόσμο των ανθρώπων, τι ποθώντας, ερπετό, αυστηρό ασκητισμό κάνεις;»

- 270.** Αυτές φορούν βραχιόλια από κοχύλια, καλοντυμένες, με στρογγυλά δάχτυλα, με κόκκινες παλάμες·
υψώνοντας ποτίζουν, με ασύγκριτη ομορφιά, τέτοιο δεν υπάρχει στον κόσμο των ανθρώπων·
τι ποθώντας, ερπετό, αυστηρό ασκητισμό κάνεις;
- 271.** Και ποτάμια με υπηρέτριες, με πλατύλεπα ψάρια, με πουλιά που κελαηδούν, με ωραίες σκάλες·
τέτοιο δεν υπάρχει στον κόσμο των ανθρώπων, τι ποθώντας, ερπετό, αυστηρό ασκητισμό κάνεις;»
- 272.** «Γερανοί, παγώνια και θεϊκές χήνες, κούκοι με αρμονική φωνή πετούν·
τέτοιο δεν υπάρχει στον κόσμο των ανθρώπων, τι ποθώντας, ερπετό, αυστηρό ασκητισμό κάνεις;»
- 273.** Και μανγκιές και σάλες και τιλάκες και τζαμπούδες, σουνταλάκες και πατάλιες ανθισμένες·
τέτοιο δεν υπάρχει στον κόσμο των ανθρώπων, τι ποθώντας, ερπετό, αυστηρό ασκητισμό κάνεις;»
- 274.** Και αυτές οι λίμνες με λωτούς σου ολόγυρα, και θεϊκές οσμές συνεχώς αναδύονται·
τέτοιο δεν υπάρχει στον κόσμο των ανθρώπων, τι ποθώντας, ερπετό, αυστηρό ασκητισμό κάνεις;»
- 275.** Ούτε για χάρη γιου ούτε για χάρη πλούτου, ούτε για χάρη ζωής, ω άρχοντα των ανθρώπων·
ποθώντας την ανθρώπινη σφαίρα, για αυτό με προσπάθεια αυστηρό ασκητισμό κάνω.
- 276.** Εσύ με τα κόκκινα μάτια, με τους ώμους χωρίς ενδιάμεσο διάστημα, στολισμένος, με περιποιημένα μαλλιά και γένια·
αλειμμένος με κόκκινο σανταλόξυλο, σαν βασιλιάς των γκαντχάμπα λάμπεις στις κατευθύνσεις.
- 277.** Έχεις αποκτήσει θεϊκή υπερφυσική δύναμη, έχεις μεγάλη επιρροή, προικισμένος με όλες τις ηδονές·
Σε ρωτώ εσένα βασιλιά των νάγκα αυτό το θέμα, με τι είναι καλύτερος ο ανθρώπινος κόσμος από εδώ;
- 278.** Ω άρχοντα των ανθρώπων, όχι αλλού παρά στον ανθρώπινο κόσμο, υπάρχει αγνότητα ή αυτοέλεγχος·
και εγώ αφού αποκτήσω ανθρώπινη μήτρα, θα κάνω τέλος στη γέννηση και τον θάνατο.
- 279.** Σίγουρα πράγματι πρέπει να ακολουθούνται οι σοφοί, οι πολυμαθείς που σκέφτονται πολλές καταστάσεις·
και γυναίκες βλέποντας και εσένα ελέφαντα, θα κάνω αξιέπαινες πράξεις όχι λίγες.

- 280.** Σίγουρα πράγματι πρέπει να ακολουθούνται οι σοφοί, οι πολυμαθείς που σκέφτονται πολλές καταστάσεις· και γυναίκες βλέποντας και εμένα βασιλιά, κάνε αξιέπαινες πράξεις όχι λίγες.
- 281.** Και αυτός ο χρυσός μου είναι άφθονος, σωροί χρυσού ψηλοί σαν φοίνικες· Αφού τα πάρετε από εδώ, χρυσά σπίτια, φτιάξτε, ας φτιάξουν τοίχο από ασήμι.
- 282.** Μαργαριτάρια και πέντε χιλιάδες φορτία, αναμειγμένα με βηρύλλια αφού μεταφέρουν από εδώ· Ας στρώσουν το έδαφος στο εσωτερικό παλάτι, θα είναι χωρίς λάσπη και χωρίς σκόνη.
- 283.** Τέτοια κατοικία, άριστε βασιλιά, έξοχο ουράνιο μέγαρο, εξαιρετικά λαμπερό· και την πόλη Μπαρνασί, ακμάζουσα, ευημερούσα, και τη βασιλεία να ασκείς, εσύ με την ασύγκριτη σοφία».

Η τζάτακα του Τσαμπέγια, δέκατη.

507. Η μεγάλη τζάτακα του πειρασμού (11)

- 284.** Αφού έφυγε από τον κόσμο του Βράχμα, ο νεαρός θεός με μεγάλη υπερφυσική δύναμη· γιος του βασιλιά γεννήθηκε, που είχε επιτύχει κάθε ηδονή.
- 285.** Ούτε ηδονές ούτε ηδονική αντίληψη, στον κόσμο του Βράχμα δεν υπάρχουν· Αυτός με εκείνη ακριβώς την αντίληψη, από τις ηδονές αποστρέφεται.
- 286.** Και στην άκρη της πόλης του υπήρχε, ένα οίκημα διαλογισμού καλά κατασκευασμένο· Αυτός εκεί σε απομόνωση, μόνος σε απόκρυφο μέρος διαλογιζόταν.
- 287.** Αυτός ο βασιλιάς θρηνούσε, βασανισμένος από τη λύπη για τον γιο· «Μοναχοπαίδι αυτός ο δικός μου, και δεν απολαμβάνει τις ηδονές».
- 288.** Ποια είναι λοιπόν εδώ η μέθοδος, ή ποιος γνωρίζει κάτι; Αυτός που θα μπορούσε να δελεάσει τον γιο μου, ώστε να επιθυμήσει τις ηδονές.
- 289.** Ήταν μια κοπέλα εκεί ακριβώς, προικισμένη με ομορφιά και χάρη· Επιδέξια στον χορό και το τραγούδι, και στη μουσική ικανή.
- 290.** Αυτή εκεί αφού πλησίασε, είπε αυτό στον βασιλιά· «Εγώ πράγματι θα μπορούσα να τον δελεάσω, αν γίνει σύζυγός μου».
- 291.** Σε αυτήν που μιλούσε αληθινά ο βασιλιάς, στην κοπέλα αυτό είπε· «Εσύ η ίδια δελεάσε τον, σύζυγός σου θα γίνει».
- 292.** Και αυτή αφού πήγε στο εσωτερικό παλάτι, πολλά σχετικά με την ηδονή· στίχους που πήγαιναν στην καρδιά, στοργικούς, ποικίλους είπε.

- 293.** Και καθώς αυτή τραγουδούσε, ακούγοντας τον ήχο της γυναίκας·
ηδονική επιθυμία εγέρθηκε σε αυτόν, τον κόσμο αυτός ρωτούσε.
- 294.** Ποιος είναι αυτός ο ήχος ή ποιος είναι αυτός, που μιλά ψηλά και χαμηλά
πολλά·
Γλυκός στην καρδιά, αξιαγάπητος, αχ, ευχάριστος στα αυτιά μου.
- 295.** Αυτή πράγματι είναι αμέλεια, θεέ, αυτό είναι παιχνίδι όχι μικρό·
Αν εσύ απολάμβανες τις ηδονές, όλο και περισσότερο θα σε κάλυπταν.
- 296.** Έλα λοιπόν, ας έρθει εκείνη, ας τραγουδήσει όχι μακριά·
Κοντά στο ερημητήριο, ας τραγουδήσει κοντά μου.
- 297.** Αφού τραγούδησε έξω από τον τοίχο, μπήκε στο δωμάτιο της διαλογιστικής
έκστασης·
Τον έδεσε σταδιακά, όπως έναν άγριο ελέφαντα.
- 298.** Γνωρίζοντας τη γεύση της ηδονής του, ζήλια γεννήθηκε·
«Εγώ μόνος να απολαύσω τις ηδονές, ας μην υπάρχει άλλος άνδρας».
- 299.** Τότε αφού πήρε το σπαθί, επιχείρησε να σκοτώσει τους ανθρώπους·
«Εγώ μόνος θα απολαύσω, ας μην υπάρχει άλλος άνδρας».
- 300.** Τότε όλοι οι κάτοικοι της υπαίθρου, θρηνούσαν δυνατά συγκεντρωμένοι·
Ο γιος σου αυτός, μεγάλε βασιλιά, βλάπτει τον κόσμο τον αθώο.
- 301.** Και αυτήν ο βασιλιάς εξόρισε, από το βασίλειο ο πολεμιστής·
Όσο εκτείνεται το βασίλειό μου, δεν πρέπει να μένετε εκεί.
- 302.** Τότε αυτός παίρνοντας τη σύζυγό του, πλησίασε τον ωκεανό·
αφού έφτιαξε καλύβα από φύλλα, μπήκε στο δάσος για συλλογή τροφής.
- 303.** Αλλά εδώ ο σοφός ήρθε, πάνω-πάνω από τον ωκεανό·
Αυτός στο σπίτι της μπήκε, όταν η ώρα του γεύματος παρουσιάστηκε.
- 304.** Και η σύζυγος τον παραπλάνησε, δες πόσο τρομερό·
Έπεσε αυτός από την άγια ζωή, από την υπερφυσική δύναμη ξέπεσε.
- 305.** Και ο γιος του βασιλιά από τη συλλογή τροφής, πολλές ρίζες και καρπούς του
δάσους·
Το βράδυ αφού τα πήρε με καλάθι, πλησίασε το ερημητήριο.
- 306.** Και ο σοφός αφού είδε τον πολεμιστή, πλησίασε τον ωκεανό·
«Θα πάω μέσα στον αιθέρα», βυθίζεται αυτός στον μεγάλο ωκεανό.
- 307.** Και ο πολεμιστής αφού είδε τον ασκητή, να βυθίζεται στον μεγάλο ωκεανό·
Από συμπόνια γι' αυτόν τον ίδιο, αυτούς τους στίχους είπε.
- 308.** Χωρίς να βυθίζεται το νερό, αφού ήρθες ο ίδιος με υπερφυσική δύναμη·
αφού πήγες σε μείξη με γυναίκα, βυθίζεσαι στον μεγάλο ωκεανό.

- 309.** Παγιδεύουσα, μεγάλη απάτη, διαφθορά της άγιας ζωής·
βυθίζονται, αυτό γνωρίζοντας, από μακριά ας τις αποφεύγει.
- 310.** Ακόρεστες, με απαλή ομιλία, δυσκολοχόρταγες αυτές σαν ποτάμια·
βυθίζονται, αυτό γνωρίζοντας, από μακριά ας τις αποφεύγει.
- 311.** Αυτόν που αυτές προσεγγίζουν, είτε με επιθυμία είτε με πλούτη·
σαν φωτιά τον δικό του τόπο, γρήγορα τον κατακαίνε.
- 312.** Ακούγοντας τα λόγια του πολεμιστή, στον ασκητή αποστασιοποίηση υπήρξε·
αφού απέκτησε την αρχαία οδό, αυτός πηγαίνει στον ουράνιο δρόμο.
- 313.** Και ο πολεμιστής αφού είδε τον ασκητή, να πηγαίνει στον ουράνιο δρόμο·
Ο σοφός απέκτησε επείγουσα ανησυχία, ευχαριστήθηκε με την αναχώρηση.
- 314.** Τότε αυτός αφού έγινε αναχωρητής, απαλλάχθηκε από το ηδονικό πάθος·
αφού απαλλάχθηκε από το ηδονικό πάθος, πήγε στον κόσμο του Βράχμα.

Η μεγάλη τζάτακα του πειρασμού, ενδέκατη.

508. Η τζάτακα των πέντε σοφών (12)

- 315.** Πέντε σοφοί συγκεντρωθήκατε εδώ, ερώτηση μου έρχεται στο νου, ακούστε την·
αξιοκατάκριτο πράγμα ή αξιέπαινο, σε ποιον θα αποκάλυπτε κανείς μυστικό θέμα.
- 316.** Εσύ φανέρωσε, άρχοντα της γης, σύζυγε, εσύ που σηκώνεις το φορτίο, πες αυτό·
αφού εξετάσουν τις επιθυμίες και τις προτιμήσεις σου, τότε θα μιλήσουν, ω άρχοντα των ανθρώπων, οι πέντε σοφοί.
- 317.** Αυτή που είναι ηθική, πιστή, ακολουθεί τη θέληση και την επιθυμία του συζύγου, αγαπημένη, λατρεμένη·
αξιοκατάκριτο πράγμα ή αξιέπαινο, σε σύζυγο δεν θα αποκάλυπτε κανείς μυστικό θέμα.
- 318.** Αυτός που για κάποιον σε δυσκολία, πάσχοντα, γίνεται καταφύγιο, προορισμός και τελικός σκοπός·
αξιοκατάκριτο πράγμα ή αξιέπαινο, ή του συντρόφου θα αποκάλυπτε μυστικό θέμα.
- 319.** Πρωτότοκος και μεσαίος και υστερότοκος, όποιος είναι εδραιωμένος στην ηθική, αυτοσυγκεντρωμένος, με σταθερό εαυτό·
αξιοκατάκριτο πράγμα ή αξιέπαινο, στον αδελφό θα αποκάλυπτε κανείς μυστικό θέμα.
- 320.** Αυτός που πράγματι είναι οπαδός της καρδιάς του πατέρα, ίσος με τον πατέρα, με ανώτερη σοφία·
αξιοκατάκριτο πράγμα ή αξιέπαινο, στον γιο θα αποκάλυπτε μυστικό θέμα.

- 321.** Η μητέρα, ω άριστε μεταξύ των ανθρώπων, που τον τρέφει με αγάπη και στοργή·
αξιοκατάκριτο πράγμα ή αξιέπαινο, στη μητέρα θα αποκάλυπτε κανείς
μυστικό θέμα.
- 322.** Για το μυστικό, μόνο η μυστικότητα είναι καλή, για το μυστικό δεν επαινείται
η αποκάλυψη·
Ο σοφός θα υπέμενε την ανολοκλήρωτη κατάσταση, μόνο όταν ολοκληρωθεί
θα μιλούσε όπως επιθυμεί.
- 323.** Γιατί εσύ είσαι δυσारेστημένος, άριστε βασιλιά, κυρίαρχε των δίποδων
ανθρώπων, τα λόγια σου ακούμε·
Τι σκεπτόμενος είσαι δυστυχισμένος, μήπως βέβαια, θεέ, υπάρχει παράπτωμα
δικό μου;
- 324.** «Στις ερωτήσεις πρέπει να σκοτωθεί ο Μαχοσάντα», διαταγμένος μου για
δολοφονία ο ευρείας σοφίας·
Αυτό σκεπτόμενος είμαι δυστυχισμένος, όχι βέβαια, βασίλισσα, υπάρχει
παράπτωμα δικό σου.
- 325.** Αφού πήγες χθες βράδυ τώρα έρχεσαι, τι ακούγοντας τι φοβάται ο νους σου;
Ποιος σου τι είπε, ευρείας σοφίας, έλα λοιπόν τα λόγια σου ας ακούσουμε, πες
μου αυτό.
- 326.** «Στις ερωτήσεις πρέπει να σκοτωθεί ο Μαχοσάντα», αν αυτό συζητήθηκε από
σένα, ω άρχοντα των ανθρώπων, με μίσος·
αφού μετέβη σε ιδιωτικό χώρο με τη σύζυγο, το είπε, το μυστικό έγινε
φανερό, αυτό το έχω ακούσει.
- 327.** Αυτό που ο Σενάκα στο δάσος με τα σάλα δέντρα, την κακόβουλη πράξη
έκανε, την ανάρμοστη·
αφού μετέβη σε ιδιωτικό χώρο με τη φίλη, το είπε, το μυστικό έγινε φανερό,
αυτό το έχω ακούσει.
- 328.** Πούγκκουσα, σε εκείνον τον άνθρωπό σου, ω άρχοντα των ανθρώπων,
εμφανίστηκε αρρώστια ακατάλληλη για βασιλιά·
και αφού μετέβη σε ιδιωτικό χώρο με τον αδελφό, το είπε, το μυστικό έγινε
φανερό, αυτό το έχω ακούσει.
- 329.** Αυτή η ασθένεια είναι απρεπής, ο κύριος της ηδονής πλήττεται από τον
βασιλιά·
αφού μετέβη σε ιδιωτικό χώρο με τον γιο, το είπε, το μυστικό έγινε φανερό,
αυτό το έχω ακούσει.
- 330.** Το οκτάγωνο πολύτιμο πετράδι, το εξαίρετο, ο Σάκκα το έδωσε στον παππού
σου·
Στο χέρι του άρχοντα των θεών πήγε αυτό σήμερα, και αφού μετέβη σε
ιδιωτικό χώρο με τη μητέρα, το είπε·
Το μυστικό έγινε φανερό, αυτό το έχω ακούσει.

- 331.** Για το μυστικό, μόνο η μυστικότητα είναι καλή, για το μυστικό δεν επαινείται η αποκάλυψη·
Ο σοφός θα υπέμενε την ανολοκλήρωτη κατάσταση, μόνο όταν ολοκληρωθεί θα μιλούσε όπως επιθυμεί.
- 332.** Μυστικό θέμα να μην αποκαλύπτει κανείς, να το προστατεύει όπως θησαυρό·
Διότι δεν είναι καλό όταν φανερωθεί, το μυστικό θέμα από αυτόν που κατανοεί.
- 333.** Ο σοφός δεν θα μιλούσε για μυστικά σε γυναίκα, και σε εχθρό·
όποιος άνθρωπος παρασύρεται με υλικά κέρδη, και όποιος κλέβει την καρδιά.
- 334.** Μυστικό θέμα που δεν έχει κατανοηθεί, όποιος άνθρωπος διαφωτίζεται·
από φόβο αποκάλυψης του μυστικού, αυτός ως δούλος υπομένει.
- 335.** Όσοι το μυστικό του ανθρώπου γνωρίζουν, του συμβούλου·
τόσες οι ανησυχίες του, για αυτό το μυστικό ας μην αποκαλύπτει.
- 336.** Αποστασιοποιημένος ας μιλά μυστικά την ημέρα, τη νύχτα λόγο όχι υπερβολικό ας εκφέρει·
Οι κρυφακούοντες γιατί ακούν τη συμβουλή, για αυτό η συμβουλή γρήγορα φτάνει σε διάρρηξη.

Η τζάτακα των πέντε σοφών, δωδέκατη.

509. Η τζάτακα του Χαττιπάλα (13)

- 337.** Μετά από πολύ καιρό πράγματι βλέπουμε, βραχμάνο με θεϊκή εμφάνιση·
Με μεγάλα πλεγμένα μαλλιά, που φέρει καλάθι, με λερωμένα δόντια και σκονισμένο κεφάλι.
- 338.** Μετά από πολύ καιρό πράγματι βλέπουμε, τον σοφό που χαίρεται στις αρετές της Διδασκαλίας·
τον ντυμένο με ώχρινο χιτώνα, καλυμμένο με ένδυμα από φλοιό.
- 339.** Κάθισμα, νερό, λάδι για τα πόδια, ας δεχθεί ο αξιότιμος από εμάς·
Σε ρωτάμε για τη φιλοξενία, ας δεχθεί ο αξιότιμος τη φιλοξενία μας.
- 340.** Αφού μελετήσει τις Βέδες, αναζητήσει περιουσία, εγκαταστήσει τους γιους στο σπίτι, αγαπητέ·
Αφού βιώσει όλες τις οσμές και τις γεύσεις, το δάσος είναι καλό, αυτός ο σοφός είναι επαινεμένος.
- 341.** Οι Βέδες δεν είναι αλήθεια ούτε η απόκτηση πλούτου, ούτε με την απόκτηση γιου αποκρούουν το γήρας·
Την απελευθέρωση από οσμές και γεύσεις είπαν οι γαλήνιοι, με τις δικές του πράξεις γίνεται η επαναγέννηση ως καρπός.
- 342.** Σίγουρα αληθινά είναι αυτά τα λόγια σου, με τις δικές του πράξεις γίνεται η επαναγέννηση ως καρπός·
Και οι γηραιοί γονείς σου αυτοί, θα σε έβλεπαν εκατό χρόνια υγιή.

- 343.** Αυτός του οποίου υπάρχει φιλία με τον θάνατο, βασιλιά, φιλικότητα με το γήρας, άριστε ήρωα μεταξύ των ανθρώπων·
Αυτός που επίσης θα γνώριζε ότι δεν θα πεθάνω ποτέ, θα τον έβλεπαν εκατό χρόνια υγιή.
- 344.** Όπως ακριβώς ένας άνθρωπος πλοίο στο νερό, αν το κουνήσει το οδηγεί στην όχθη·
έτσι και η αρρώστια συνεχώς και το γήρας, οδηγούν τον θνητό στην εξουσία του θανάτου.
- 345.** Βούρκος οι ηδονές και βάλτος οι ηδονές, γοητευτικές, δυσδιάβατες, επικράτεια του θανάτου·
Σε αυτόν τον βούρκο, τον βάλτο βυθισμένοι, με κατώτερη φύση δεν διαβαίνουν στην άλλη όχθη.
- 346.** Αυτός στο παρελθόν έκανε σκληρή πράξη, αυτός συλλήφθηκε, δεν υπάρχει απελευθέρωση για μένα·
Περιορίζοντάς τον θα τον προστατεύσω, ας μην κάνει πάλι σκληρή πράξη.
- 347.** Όπως άνθρωπος χαμένο βόδι στο δάσος, αναζητεί, βασιλιά, μη βλέποντάς το·
Έτσι χαμένος, Εσουκάρι, ο σκοπός μου, εγώ λοιπόν πώς να μην τον αναζητήσω, βασιλιά.
- 348.** «Αύριο» λέει και παρακμάζει ο άνθρωπος, «μεθαύριο» λέει και ξεπέφτει·
γνωρίζοντας ότι το μέλλον δεν υπάρχει, ποιος σοφός θα απομάκρυνε την εγερθείσα επιθυμία;
- 349.** Βλέπω εγώ μια νεαρή κοπέλα, σαν μεθυσμένη, με μάτια σαν άνθος κετάκα·
χωρίς να απολαύσει τις απολαύσεις στην πρώτη ηλικία, αφού την πήρε ο θάνατος φεύγει με την κοπέλα.
- 350.** Νέος, καλής καταγωγής, με όμορφο πρόσωπο, ευπαρουσίαστος, ο Σάμα με γένια σκορπισμένα σαν άνθη κουσούμπα·
Εγκαταλείποντας τις ηδονές, εκ των προτέρων το σπίτι, δώσε μου άδεια, θα αναχωρήσω, θεέ.
- 351.** Με τα κλαδιά το δέντρο αποκτά την ονομασία του, αυτό που έχασε τα κλαδιά όμως το λένε κούτσουρο·
Αυτής που έχασε τον γιο της σήμερα, κυρία, Βασέτθι, είναι ώρα για συλλογή προσφερόμενης τροφής.
- 352.** Στον αιθέρα όπως γερανοί μετά το πέρασμα του χειμώνα, σπάζοντας τα στημένα δίχτυα οι χήνες·
φεύγουν οι γιοι και ο σύζυγός μου, πώς εγώ κατανοώντας να μην ακολουθήσω;
- 353.** Αυτά αφού έφαγαν και έκαναν εμετό, φεύγουν τα πουλιά·
Όσα όμως αφού έφαγαν έκαναν εμετό, αυτά ήρθαν στο χέρι μου.
- 354.** Ο βραχμάνος απέρριψε τις ηδονές, εσύ θα τις ξαναφάς·

ένας άνθρωπος που τρώει εμετό, βασιλιά, αυτός δεν είναι αξιέπαινος.

- 355.** Και τον άνδρα στη λάσπη, στον βάλτο βυθισμένο, όπως ο δυνατός τον αδύναμο θα ανέσυρε·
έτσι κι εμένα εσύ με ανέσυρες, κυρία, Παντσάλι, με στίχους καλοειπωμένους.
- 356.** Αφού είπε αυτά ο μεγάλος βασιλιάς, ο Εσουκάρι, ο κυρίαρχος των κατευθύνσεων·
εγκαταλείποντας το βασίλειο αναχώρησε, όπως ο ελέφαντας αφού κόψει τον δεσμό.
- 357.** Ο βασιλιάς επιθύμησε την αναχώρηση από την κοσμική ζωή, εγκαταλείποντας το βασίλειο, ο άριστος μεταξύ των ανδρείων ανθρώπων·
Εσύ επίσης γίνε για μας όπως ακριβώς ο βασιλιάς, προστατευμένη από εμάς καθοδήγησε τη βασιλεία.
- 358.** Ο βασιλιάς επιθύμησε την αναχώρηση από την κοσμική ζωή, εγκαταλείποντας το βασίλειο, ο άριστος μεταξύ των ανδρείων ανθρώπων·
κι εγώ μόνη θα περπατώ στον κόσμο, εγκαταλείποντας τις ευχάριστες ηδονές.
- 359.** Ο βασιλιάς επιθύμησε την αναχώρηση από την κοσμική ζωή, εγκαταλείποντας το βασίλειο, ο άριστος μεταξύ των ανδρείων ανθρώπων·
κι εγώ μόνη θα περπατώ στον κόσμο, εγκαταλείποντας τις ηδονές σύμφωνα με τα όριά τους.
- 360.** Οι χρόνοι περνούν, οι νύχτες τρέχουν, οι φάσεις της ηλικίας σταδιακά εγκαταλείπουν·
κι εγώ μόνη θα περπατώ στον κόσμο, εγκαταλείποντας τις ευχάριστες ηδονές.
- 361.** Οι χρόνοι περνούν, οι νύχτες τρέχουν, οι φάσεις της ηλικίας σταδιακά εγκαταλείπουν·
κι εγώ μόνη θα περπατώ στον κόσμο, εγκαταλείποντας τις ηδονές σύμφωνα με τα όριά τους.
- 362.** Οι χρόνοι περνούν, οι νύχτες τρέχουν, οι φάσεις της ηλικίας σταδιακά εγκαταλείπουν·
κι εγώ μόνη θα περπατώ στον κόσμο, έχοντας γίνει δροσερή, έχοντας ξεπεράσει κάθε προσκόλληση».

Η τζάτακα του Χαττιπάλα, δέκατη τρίτη.

510. Η τζάτακα του σιδερένιου σπιτιού (14)

- 363.** Από την πρώτη νύχτα που ο νεαρός κατοικεί στη μήτρα·
αυτός πορεύεται σαν να έχει σηκωθεί, πηγαίνοντας δεν επιστρέφει.
- 364.** Ούτε μαχόμενοι ούτε με δύναμη εξοπλισμένοι, οι άνθρωποι δεν γηράσκουν ούτε και πεθαίνουν·

Όλο αυτό πράγματι είναι πληγωμένο από γέννηση και γήρας, αυτή η νόηση μου υπάρχει· ακολουθώ τη Διδασκαλία.

365. Τον τετραμερή στρατό με τρομακτική μορφή, νικούν οι κυρίαρχοι της χώρας καταβάλλοντάς τον·
δεν τολμούν να νικήσουν τον θάνατο, αυτή η νόηση μου υπάρχει· ακολουθώ τη Διδασκαλία.

366. Με ελέφαντες, με άλογα, με άρματα, με πεζούς, περιτριγυρισμένοι μερικοί ξεφεύγουν·
δεν τολμούν να ξεφύγουν από τον θάνατο, αυτή η νόηση μου υπάρχει· ακολουθώ τη Διδασκαλία.

367. Με ελέφαντες, με άλογα, με άρματα, με πεζούς, οι γενναίοι συντρίβουν και καταστρέφουν·
δεν τολμούν να συντρίψουν τον θάνατο, αυτή η νόηση μου υπάρχει· ακολουθώ τη Διδασκαλία.

368. Μεθυσμένοι ελέφαντες με σπασμένα κρόταφα, σε οίστρο, καταπατούν πόλεις, σκοτώνουν κόσμο·
δεν τολμούν να καταπατήσουν τον θάνατο, αυτή η νόηση μου υπάρχει· ακολουθώ τη Διδασκαλία.

369. Τοξότες με εκπαιδευμένα χέρια, ήρωες, που ρίχνουν μακριά, που χτυπούν ακαριαία·
δεν τολμούν να χτυπήσουν τον θάνατο, αυτή η νόηση μου υπάρχει· ακολουθώ τη Διδασκαλία.

370. Οι λίμνες στερεύουν μαζί με τα βραχώδη δάση, όλο αυτό πράγματι φθίνει για μακρύ χρονικό διάστημα·
Όλο αυτό πράγματι καταστρέφεται με την πάροδο του χρόνου, αυτή η νόηση μου υπάρχει· ακολουθώ τη Διδασκαλία.

371. Όλων ανδρών και γυναικών ομοίως πράγματι, ασταθής η ζωή των εμβίων όντων εδώ·
όπως το ύφασμα του μέθυσου, όπως το δέντρο στην όχθη, αυτή η νόηση μου υπάρχει· ακολουθώ τη Διδασκαλία.

372. Όπως οι καρποί των δέντρων πέφτουν, έτσι οι νέοι, νεαροί και ηλικιωμένοι με τη διάλυση του σώματος·
γυναίκες, άνδρες και μεσήλικες· αυτή η νόηση μου υπάρχει· ακολουθώ τη Διδασκαλία.

373. Αυτή η ηλικία δεν είναι σαν τον βασιλιά των άστρων, ό,τι έχει περάσει, έχει φύγει τώρα πια·
Για τον γερασμένο πράγματι δεν υπάρχει τέρψη, πώς θα υπάρξει ευτυχία;
Αυτή η νόηση μου υπάρχει· ακολουθώ τη Διδασκαλία.

374. Δαίμονες, πιάτσα ή ακόμα και φαντάσματα, οργισμένοι εισπνέουν στους ανθρώπους·

δεν τολμούν να εισπνεύσουν στον θάνατο, αυτή η νόηση μου υπάρχει· ακολουθώ τη Διδασκαλία.

- 375.** Τους δαίμονες, τους πίσασσα ή ακόμα και τα φαντάσματα, ακόμη και θυμωμένους αυτούς τους καθησυχάζουν· τον θάνατο δεν καθησυχάζουν, αυτή η νόηση μου υπάρχει· ακολουθώ τη Διδασκαλία.
- 376.** Τους παραβάτες, τους διαφθορείς και τους κακοποιούς, οι βασιλιάδες τιμωρούν αφού γνωρίσουν το σφάλμα· δεν τολμούν να τιμωρήσουν τον θάνατο, αυτή η νόηση μου υπάρχει· ακολουθώ τη Διδασκαλία.
- 377.** Οι παραβάτες, οι φθορείς και οι κακοποιοί, αυτοί κατορθώνουν τους βασιλιάδες να πείσουν· τον θάνατο δεν καθησυχάζουν, αυτή η νόηση μου υπάρχει· ακολουθώ τη Διδασκαλία.
- 378.** Ούτε της πολεμικής κάστας ούτε βραχμάνος, ούτε πλούσιοι δυνατοί ή ακτινοβόλοι· δεν υπάρχει προσδοκία από τον βασιλιά του θανάτου, αυτή η νόηση μου υπάρχει· ακολουθώ τη Διδασκαλία.
- 379.** Λιοντάρια και τίγρεις και επίσης λεοπαρδάλεις, καταβάλλοντας τρώνε αυτόν που σπαρταράει· δεν τολμούν να φάνε τον θάνατο, αυτή η νόηση μου υπάρχει· ακολουθώ τη Διδασκαλία.
- 380.** Οι μάγοι στη μέση της σκηνής κάνοντας, παραπλανούν τα μάτια του κόσμου εκείνη τη στιγμή· δεν τολμούν να παραπλανήσουν τον θάνατο, αυτή η νόηση μου υπάρχει· ακολουθώ τη Διδασκαλία.
- 381.** Τα δηλητηριώδη φίδια θυμωμένα με έντονη δύναμη, δαγκώνουν και σκοτώνουν αυτούς τους ανθρώπους· δεν τολμούν να δαγκώσουν τον θάνατο, αυτή η νόηση μου υπάρχει· ακολουθώ τη Διδασκαλία.
- 382.** Τα δηλητηριώδη φίδια θυμωμένα όποιον δαγκώνουν, οι θεραπευτές το δηλητήριό τους εξαλείφουν· το δηλητήριο του δαγκώματος του θανάτου δεν εξαλείφουν, αυτή η νόηση μου υπάρχει· ακολουθώ τη Διδασκαλία.
- 383.** Ο Νταμμαντάρι και ο Βεττάρανι και ο Μπότζα, αφού νίκησαν τα δηλητήρια των φιδιών· ακούγεται ότι κι αυτοί έχουν πεθάνει με τον ίδιο τρόπο, αυτή η νόηση μου υπάρχει· ακολουθώ τη Διδασκαλία.
- 384.** Κάτοχοι μαγικής γνώσης που μελετούν τρομερά ξόρκια, πηγαίνουν στο αόρατο με βότανα·

δεν πηγαίνουν στο αόρατο για τον βασιλιά του θανάτου, αυτή η νόηση μου υπάρχει· ακολουθώ τη Διδασκαλία.

- 385.** Η Διδασκαλία πράγματι προστατεύει αυτόν που ζει σύμφωνα με τη Διδασκαλία, η Διδασκαλία καλά ασκημένη φέρνει ευτυχία· αυτό είναι το όφελος όταν η Διδασκαλία είναι καλά ασκημένη, αυτός που ζει σύμφωνα με τη Διδασκαλία δεν πηγαίνει στον κακότυχο κόσμο.
- 386.** Διότι η Διδασκαλία και το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία, τα δύο δεν έχουν ίσο αποτέλεσμα· το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία οδηγεί στην κόλαση, η Διδασκαλία φέρνει στον καλότυχο κόσμο.

Η τζάτακα του σιδερένιου σπιτιού, δέκατη τέταρτη.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Ματάνγκα, Σαμπούτα, Σίβι, Σιριμάντα, Ροχάνα, Χάμσα, Σαττιγκούμπα, Μπαλλατίγια·
Σομανάσσα, Τσαμπέγια, Βράχμα, οι πέντε σοφοί, Τσιρασσαμβάτα, Αγιογκάρα.

Τέλος του κεφαλαίου των είκοσι.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 14. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-1. 15. Το βιβλίο των είκοσι έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org